

Adventszemle

Havonta megjelenő tájékoztató és ihlető jellegű folyóirat a Krisztus visszajövetelére várakozók számára • 2010. augusztus

AZ ADVENTISTA EGYHÁZ GENERÁLKONFERENCIÁJÁNAK 59. ÜLÉSE

ATLANTA

2010

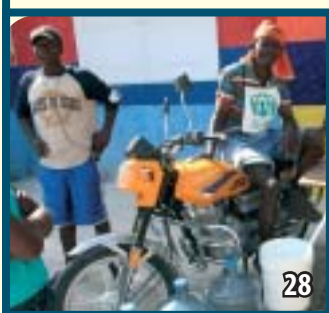
TARTALOM

7

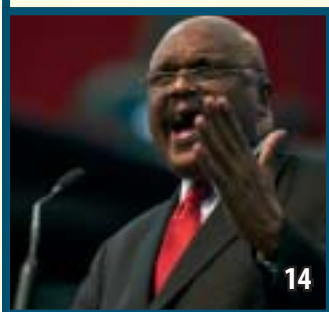
27

28

5

14

- 3 A kegyelem bősége
Matthew A. Bediako
- 4 A fogyasztás-központú kultúra
határozott elutasítása
Nathan Brown
- 5 Kik az Euro-afrikai Divízió új vezetői?
- 6 Az Euro-afrikai Divízió jelentése
Elizabeth Lechleitner / ANN
- 7 A *Gyülekezeti kézikönyv* módosításai
a diakonisszák felszentelésére és az
elítélendő szexuális magatartás esetére
Elizabeth Lechleitner / ANN
- 9 Az adventista család
Ron Flowers
- 10 Az egészségi osztály jelentése
Allan R. Handysides
- 11 Nevelési osztály
C. Garland Dulan
- 12 Lelkészi egyesület
James A. Cress
- 14 Az ifjúsági osztály
Baraka G. Muganda
- 16 Kiadói osztály
Howard Faigao
- 18 Az Adventista Egyház együttműködik
az Egészségügyi Világszervezettel
a közösség egészségének javításában
Arin Gencer / ANN
- 19 Szombaticskola és személyes szolgálat
osztály
Jonathan Kuntaraf
- 21 A teremtés
- 22 A *Gyülekezeti Kézikönyv* meghatározása
a házasságról
Elizabeth Lechleitner / ANN
- 23 A szólásszabadság és a vallás
becsmérlése
- 24 Nyilatkozat a gyerekek nevelésére
és védelmére vonatkozóan
Evan Knott / *Adventist Review*
- 26 Kik vettek részt az ülészakon?
- 27 Az egyház új elnöke azonnal
hivatalba lépett
Edwin Manuel Garcia / ANN
- 28 A globális szegénység
- 29 Hírek
- 31 Levél az olvasókhöz

ADVENTSZEMLE

**A Romániai
Hetedik Napot Ünneplő
Adventista Egyház
hitnevelő és tájékoztató
havi lapja**

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy
Urunkat, Jézus Krisztust
dicsőítsük határtalan
szeretete bizonyítékainak
ismertetésével. Célunk az,
hogy cikkeink és híreink által
olvasóink jobban megismerjék
a Megváltót, és reménykedve
várják közeli eljövetelét.

2010. augusztus

Igazgató: Pop Iacob
Főszerkesztő: Virgil Peicu
Grafika: Eric Bocăneanu

Szerkesztő: Kovács Judit

Fordítók:

Mezei Áron, Oprea Adél Emő
Műszaki szerkesztő: Szócs Erzsébet

Készült a Viața și Sănătatea Kiadó
nyomdájában
030715 Bukarest
Str. Valeriu Braniște nr. 29
tel.: 021-3230020; 021-3234895
fax: 021-3230040

A magyar szerkesztőség címe:
400107 Kolozsvár
str. Cuza Vodă nr.12
tel.: 0264-599512, 0264-599413
fax: 0264-599413

E-mail: adventszemle@yahoo.com

ISSN 1842 - 3361

A kegyelem bősége

MATTHEW A. BEDIAKO

Ghána turisztikai érdekességei közé tartozik a Cape Coast és Elimina Castle helységekbeli rabszolgapiac is. Ha megtudjátok, mi megy végbe az ottani börtönökben és egyéb, hasonló épületekben, megértitek, hova jutott az emberi gonoszság.

A rabszolgakereskedelem a megélhetés elítélendő és lealacsonyító módja. Ilyen feltételek között élt John Newton, a keresztény énekíró, aki a feljegyzések szerint hajdan rabszolgákat szállító hajó kapitánya volt. Egészen biztos, hogy legalább egyszer elhajózott Afrika nyugati partja mellett, hogy szolgákat vigyen az Új Világba. Bizonyosan az Arany-parton is megállt, azon a vidéken, amit ma Ghánának nevezünk.

Ez a férfi elrabolt vagy erőszakkal magával ragadott férfiakat, nőket, gyermekeket, akiket örökre elszakított családjuktól, szülőföldjüktől. Gyakran emlegetünk egy ajtót, amelyen ha egyszer beléptél, többet nem fordulhatsz vissza. Emberek ezrei lépték át egy ilyen ajtó küszöbét, amikor a hajóra kerültek.

Mivel ő volt a kapitány, Johnnak kellett felügyelnie, amikor ezeket az embereket felhozták a hajóra. Arra törekedtek, hogy minél több embert begyömöszöljenek, és mit sem törődtek a borzalmas utazási körülményekkel. Egymás mellé szorították őket, amennyire csak lehetett. Ezek után John lement kényelmes kabinjába, elővett egy tollat, és számolgatni kezdte a hasznot. Habár a rabok fele nem élte túl az utazást, a kapitány tudta, hogy úgy is jól jár.

Egy ilyen út alkalmával hatalmas vihar keletkezett a tengeren, és John érezte, hogy tengerészeti tapasztalata ellenére ezt nem élik túl. Isten azonban, végtelen kegyelmében megkímélte az életét.

Mily fenséges a kegyelem! című könyvében, Lonnie Melashenko a következőket írja John Newton-ról: „Ő az emberkereskedésből nyerte megélhetését és vagyonát. John Newton eladta a lelkét, amikor olyan mélyre hagyta magát süllyedni, amennyire csak egy ember süllyedhet. Nincs undorítóbb és kegyetlenebb életcél annál, amit ő választott.

... Ha valakiről el mondhatjuk, hogy elveszett ember volt, az igazán ő volt. Ha valakire ráillik a megjegyzés, hogy vak volt embertársai kínjával és szerencsétlenségével szemben, az John Newton. Vak volt Krisztus üdvözítő hatalmával szemben is” (58. old). Édesanyjától, aki korán meghalt, kapott ugyan némi vallásos nevelést, de már rég lemondott bármiféle vallásos meggyőződésről.

Egy alkalommal azonban, útban haza felé nagy vihar támadt, s miközben azon igyekezett, hogy a hajót irányítása alatt tartsa, olyan tapasztalatban volt része, amelyet később a „nagy felszabadulásnak” nevezett. Lejegyezte a naplójába, hogy amikor minden elveszettnek tűnt, és érezte, hogy hamarosan süllyedni kezd a hajó, felkiáltott: „Isten, légy irgalmas hozzánk!”

Később, amikor visszatért a kabinjába, elgondolkozott saját szavain, és azon, hogy talán Isten szólt hozzá a vi-

harból, s a kegyelem működni kezdett az életében.

Attól fogva minden évben megünnepelte megtérésének napját – 1748. május 10-ét. Ez volt megalázkodásának pillanata, amikor átadta akaratát egy felsőbb hatalomnak. Később lelkeszi pályára lépett.

Állítólag a „Mily fenséges a kegyelem” című ének szavait ugyanazzal a tollhegygel írta, amivel a hasznot szokta volt összeadni.

Választani kell

Jusson eszünkbe a Jézus mellé megfeszített két gonosztevő. Valószínűleg mindketten hasonló távolságra voltak Jézustól. Egyik Jézus felé fordult, és bűnei bocsánatát kérte. A másik nem. Döntés kérdése volt. Jelen pillanati választásaink örök sorsunkat alakítják.

Ne hidd el a gonosz hazugságait.

Ne hidd, hogy múltbeli tetteid már nem nyerhetnek megbocsátást.

Ne hidd, hogy nem vagy elég jó Isten szemében a bűnbocsánat elnyerésére. Tulajdonképpen senki sem elég jó ehhez. Isten azért bocsát meg, mert szeret. Meg is halt érted. Csak annyit kell tenned, hogy eldöntöd: segítségül hívod. Fogadd el azt, amit megvalósított érted a Kálvária keresztjén. Az Ő kegyelme elégséges minden bűnödre. Ha akár ebben a pillanatban így kiáltasz Istenhez, mint John Newton: „Uram, légy irgalmas hozzám!”, Ő megajándékoz az üdvösséggel!

A fogyasztás-központú kultúra határozott elutasítása

A GAZDASÁGI VÁLSÁG TELJÉBEN A KERESZTÉNYEKNEK MÉG ADAKOZÓBBAKNAK KELLENE LENNIÜK

NATHAN BROWN

A jelen év fő témáinak jórésze a gazdasági helyzetet boncolgatta. Társadalmunk legtöbb gazdasági rendszere – az értéktőzsde, a váltóházak, a pénzügyi egyensúlyt biztosító szervek – hajlamos volt bízni abban, hogy a haladás garantáltan fenntartható. Minket, keresztényeket is érnek ilyen jellegű kihívások, de ezek alkalmat nyújtanak arra is, hogy felfedezzünk bizonyos válszokat.

Ezek alapján el kell ismernünk elsősorban azt, hogy világunk számos gazdasági rendszere amellelt, hogy kapzsiságra, kihasználásra, igazságtalanságra és esztelen túlfogyasztásra épül, még hibásan is működik. Nem könnyű kimondani ezt, főleg, hogy válságos időkben az emberek hajlamosak görcsösen ragaszkodni ahhoz, amit ismernek.

Brian McLaren *Mindennek meg kell változnia* című könyve szerint, mi a következő gazdaságtani elméletre építünk: „célunk: minél több forrás kihasználása és minél több selejt előállítás (ez szakkifejezéssel: gazdasági növekedés) a lehető legrövidebb idő alatt”. A fejlett országok kiváltságaiért a világ többi része fizet. El kell ismernünk, hogy ez nem helyes. A nehéz gazdasági helyzet szolgáljon arra, hogy megszülessen bennünk a kérdés: Hogyan jobbjáthatnánk a dolgokon?

Ehhez a folyamathoz tartozik az is, hogy megvizsgáljuk, ha életünk és akár hitünk is nincsen-e annyira öszszenőve a gazdasági élettel, hogy el sem

tudunk képzelni új rendszerezési elveket életünk és a világ kormányzásában. Akik hasznot húznak és támogatják a jelenlegi, gazdasági szerkezetet, erőteljes hangjukkal meggyőznek ezen rendszerek fontossága és súlya felől. Brian J. Walsh és Sylvia C. Keesmat a szerzője a *Colossian Remixed* című könyvnek, amely a következőképpen jellemzi az uralkodó gazdasági hatalmakat: „Ez egy hallatlan méretű vallásos mozgalom. Fő mítosza a haladás, alapelve a korlátlan gazdasági növekedés, imádati helye a bevásárlóközpont, jelképe a fogyasztói szellem. A beavatási szertartás azzal kezdődik, hogy ‘Egy hamburgert és sültkrumplit, legyen szíves!’, a végcél pedig a világalom.”

A vásárlási lázban szenvedő kapitalizmus versenyfutása egyre jobban rávilágít Jézus szavainak értelmére: „Nem szolgálhattok két Úrnak” (Mt 6:24). Azzal a tanáccsal folytatódik a szöveg, hogy ne aggódjunk a betevő falatunk, a vizünk vagy az öltözetünk felől. A felsorolás valószínűleg hosszabb lett volna, ha a Hegyibeszéd a 21. században, egy bevásárlócsarnok vásárlói előtt hangzott volna el. Jézus újra emlékeztet arra, hogy keressük előbb Istent, Aki már ismeri a szükségleteinket, és megadja mindennap azt, amire szükségünk van – ha előbb az Ő országát keressük (Mt 6:32-33).

Bármit is gondolnánk, el kell ismernünk, hogy a szegények eleve hátrányos helyzetben vannak, hiszen őket érinti elsőként mindaz, ami feszültséget okoz

a társadalomban. Gondolkoznunk kell azon, hogy egyéni és közösségi szinten hogyan segíthetnénk azokon, akik anyagi vagy érzelmi szükségletet látnak gyülekezetünkön belül vagy kívül.

A halmozásra és birtoklásra épült társadalom ellen a legsúlyosabb érv a bőkezűség. Álljunk ellene a bizonytalansággal járó kísértéseknek: ne építsünk védőfalakat magunk köré. Ha megfogadjuk Jézus tanácsát, adakozókészségünkkel és hűségünkkel fogjuk bizonyítani, hogy a mi kincsünk a mennyben van (lásd Mt 6:20). A végidőnek ebben a szakaszában, amikor a gazdasági nehézségek egymást érik, óvakodnunk kell az elszigetelődéstől úgy a fizikai, mint lelki életben.

Chris Blake keresztény író egy új-fajta szemléletet nyújt Isten azon embereinek, akiknek válságokkal kell szembenéznük: „Isten emberei Isten kegyelmének hatására változnak meg. A kereszténység soha nem volt és nem is lesz az elzárkózás híve... A közeli összeomlás küszöbén az adventista családok tárjanak ajtót a szegény és riadt embereknek. Az adventista imaházak és iskolák váljanak menedékvárossá és az irgalom bástyájává. Az imatermek fogadják be a hajléktalanokat, a játszóterek váljanak veteményeskertté. Mialatt a világ önmagát pusztítja, legyen szemünk előtt az Apostolok Cselekedeteinek 2. fejezete... Elérkezett számunkra a nagy pillanat.”

Kik az Euro-afrikai Divízió új vezetői?

Kétezer tíz június 28-án, hétfőn, a 61 éves Bruno R. Vertalliert újráválasztották az Euro-afrikai Divízió elnökének. Bruno Vertallier misszionárius lelkész családjában nevelkedett. Teológiai tanulmányait a franciaországi Colonges-sous-Salève Főiskolán végezte, majd doktori oklevelet szerzett az Andrews Egyetemen (Egyesült Államok). Az Adventista Egyházban eltelt 36 évi lelkészi szolgálata során Madagaszkáron osztályvezetőként, az Euro-afrikai Divízióban tanárként, valamint a franciaországi uniónál hivatalnokként dolgozott.

A kinevező bizottság és a delegátusok közgyűlése szintén újráválasztotta Gabriel Mauert, a divízió titkárát. Az 52 éves Gabriel Maurer 2003-tól tölti be ezt a tisztséget, és a divízió keretén belül a lelkészi egyesület titkáraként is szolgált. Teológiai tanulmányait Németországban és Angliában végezte, majd pedig lelkészként, teológia- és vallástanárként is ténykedett.

A Generálkonferencia ülészakának delegátusai a 44 éves Norbert Zent választották meg pénztárosnak Peter R. Kunze helyébe, aki bejelentette nyugdíjba vonulási szándékát. Zent tanulmányait a németországi Passau Egyetemen végezte üzleti adminisztráció szakon. Kilenc évig az ausztriai Bogenhofeni Teológiai Intézet kereskedelmi igazgatója volt, 2004-től pedig a Generálkonferenciánál dolgozott revizorként.

A kinevező bizottság június 29-én tovább folytatta a csapat bővítését, amely az ügyosztályok igazgatóit is magában foglalja.

A Kommunikációs és Vallásszabadság osztály élére újráválasztották Karel Nowakot. A Nevelés és Családi osztály új igazgatója pedig Magyarosi Barnát,

a cernicai egyetemünk eddigi elnökét választották meg, aki felváltja a nyugdíjba vonuló Roberto Badenast.

Az Euro-afrikai Divízió jelentése

ELIZABETH LECHLEITNER/ANN

Az euro-afrikai térség adventista egyházában jelentős számú kulturális, politikai-rendszer- és valláskeveredés nehezíti meg a dolgát, de az egyik arab tévécsatornán közvetített műsoraink és az egészségi osztály lendületes programjai folyamatosan serkentik az egyház növekedését.

Az Euro-afrikai Divízió 29 országot foglal magába; ezek közé tartozik Afganisztán, Törökország, Irán és a 10/40-es ablak más tagállamai is. Ez utóbbi terület alatt az Észak-Afrikától Kelet-Ázsiáig terjedő földrészt értjük, ahol a hittérítést általában tiltja a törvény, és az evangélium nem tud behatolni oda.

Az illető országok lakossága egyre vegyesebb összetételű etnikai szempontból – Spanyolországban például az adventisták közel ötven százalékát románok teszik ki.

„Még a Vatikán is képviselve van területünkön”, jegyezte meg a divízió újraválasztott elnöke, Bruno Vertallier.

A kihívások ellenére az említett vidék adventistái megtalálják a módot arra, hogy befolyásolják a társadalmat. Számítunk rá, hogy Libanonban a bejrúti, 2008-tól működő Hope Channel tévéadó új területeket hódít meg az Úr számára. Az atlantai ülészak résztvevői egy videóanyag révén tanúi lehettek annak is, hogy az Egészségügyi Világszervezettel való együttműködés által

az ottani egyház igyekszik megszilárdítani azt az elterjedt véleményt, miszerint mi együttérző közösség vagyunk.

1999-ben az Euro-afrikai Divízió elkezdte az egészségügyi kiállítások szervezését is, követve Jézus példáját,

Az Euro-afrikai Divízió taglétszáma 177 ezer volt a 2009-es év derekán, tehát „szerény növekedés” állapítható meg 2005-höz viszonyítva, s ez a társadalom javára szervezett, számos terv eredménye.

Aki törődött az emberek testi, érzelmi és lelki bajaival is. A kiállítások népszerűek a lakosság körében, s az emberek nagyra becsülik a gyakorlati tanácsokat, kiképzést.

„Mindennek megvan a maga ritmusa, az egyház növekedésének is”, hallottuk a jelentésben. „Lehet, hogy a mi divízióinkban lassú a növekedés, de sokat tevékenykedünk, és semmiképpen nem hátrálunk meg”.

Olaszországban megkétszereződött a szombatiszolában résztvevő személyek száma annak a tapasztalati programnak köszönhetően, amely során a szombatiszokai tanulmányozás súlypontját áthelyezték a kapcsolatteremtésre, közösségápolásra és biztonyságtetésre.

Bulgáriában a *Jézushoz vezető út* című könyv osztogatásával testvéreink szinte a fél országot behálózták.

A Gyülekezeti kézikönyv módosításai a diakonisszák felszentelésére és az elítélendő szexuális magatartás esetére

2010. JÚNIUS 29, ATLANTA, EGYESÜLT ÁLLAMOK

ELIZABETH LECHLEITNER/ANN

Egyházunk küldöttei hosszan tanácskoztak a *Gyülekezeti kézikönyv* módosítására előterjesztett, 95 javaslat felett a Georgia-dómban tartott, adminisztratív jellegű találkozások alkalmával.

Június másodikán, délután, a küldöttség megszavazta a női diakónusok felszentelését és a gyermekek biztonságára (a gyülekezetben és az egyházi tevékenységekben) vonatkozó betoldások jóváhagyását is.

2008-ban, az egyház végrehajtó bizottságának egyik ülésén szavazták meg először a résztvevők egy tanulmányozó csoport megalakítását, amelynek célja a kézikönyv átdolgozása volt. A változtatásokkal a stílust és a közérthetőséget célozták meg. Az utolsó módosítások 2005-ben történtek.

A június 27-i tárgyalásokon a fő téma az volt, hogy be kell toldani a kézikönyvbe az uniók struktúrájának meghatározását, még hozzá úgy, hogy ennek alapján a helyi gyülekezetek egy kisebb csoportja közvetlenül felvehesse a kapcsolatot a saját uniójával, a körzetükben levő egyházterület megkezdésével. A küldöttek megszavazták a javaslatot amely nagyobb rugalmasságot biztosít az egyház szerkezetének, elismerve, hogy nem minden körzetre alkalmazható a megszabott minta.

Egyes résztvevők visszafogottan fogadták a körzeti különbségtételt és a másnap reggeli javaslatot a női diakónusok felszentelésére és ennek a pont-

nak a kézikönyvbe való bevezetésére nézve.

Bizonyos területi küldöttségek azzal az indoklással támogatták a javaslatot, hogy szükséges lépés a nők, különösen a fiatalok munkamezei érvényesülése felé.

„Ha nemet mondunk egy ennyire ártatlan kérésnek, elbátortalanítjuk vele a fiatalokat”, nyilatkozta John Brunt,

észak-amerikai képviselő. „A fiatalok nem csak az egyház jövőjét jelentik, hanem a jelenjét is.”

Megjegyzendő, hogy az Dél-afrikai–Csendes-óceáni Divízió számos küldöttje ellene szavazott a javaslatnak, azzal érvelve, hogy haszontalan és azzal is fenyeget, hogy esetleg előkészítjük ezzel a teret a nők lelkesszé szentelésének.

„Véleményem szerint a *Gyülekezeti kézikönyv*ért felelő bizottság túllőtt a célon”, állította Stain Liyanda, a Dél-afrikai–Indiai-óceáni Divízió egyik delegátusa. A javaslatot „csapdának” nevezte, amely által a nők felszentelése mostanig hallatlan módon teret nyer. Válaszában Trecartin Home, a Generálkonferencia újonnan választott segédtitkára arra hívta fel a figyelmet, hogy már májusban mindenki kézhez kapott egy iratot, amely a javasolt módosításokat tartalmazta, tehát „több, mint elégséges ideje” volt mindenkinek, hogy áttanulmányozza.

Jeroen Tuinstra, a Transz-európai Divízió egyik küldötte azt javasolta, hogy hagyják ki az illető mondatot, a

„diakónus” kifejezést pedig úgy nőkre, mint férfiakra alkalmazzuk, és ennek megfelelően azonos módon szenteljünk fel bárkit, aki ebben a tisztségben szolgál. A plénum megszavazta ezt a változtatást, de nyilvánvaló volt, hogy nem mindenki elégedett a megoldással. Egyesek jóval a szavazás után is a mikrofonhoz léptek és megpróbálták újra szítani a vitát.

A délutáni gyűlés keretében több, apró módosítást vezettek be, amelyek nem keltettek jelentős ellenvéleményeket. Egy óra múltán azonban, amikor a javaslatok kétharmada még szavazásra várt, sokan elveszítették a türelmüket, és megpróbálták felgyorsítani a folyamatot azzal is, hogy még a szavazási felszólítás előtt lengetni kezdték sárga kártyáikat. Azonban valamennyien elcsendesedtek, amikor az a javaslat lett előterjesztve, hogy azokat, akiket a múltban kiskorúakkal szemben elkövetett nemi visszaéléssel vádoltak, csakis egy, a múltjukra vonatkozó, írott megjegyzés kíséretében utaljuk át egy új gyülekezethez.

Némelyek, köztük egy ügyvéd is, kifejezték afeletti aggodalmukat, hogy a használt kifejezőmód túl kemény lehet, és törvényes ügyszóhoz vezethet azok esetében, akiket esetleg alaptalanul vádoltak gyermekek megrontásával. Karnik Doukmetzian, a Generálkonferencia tanácsosa viszont kifejezte ellenvetését: „Inkább az egyház elleni, rágalmozásért indított peres ügyben vegyék részt, mintsem kockáztassam egy gyermek megszeplősítését.”

Egyet értett vele Karen Flowers is, a Generálkonferencia családi osztályának volt alelnöke is. Szerinte a megbocsátás nem törli el a következményeket, és a nemi visszaélés esetében ezek a következmények bizony „súlyosak és széles-

körűek”. Hosszas megbeszélés után elfogadták a javaslatot.

Hasonló pontra hívták fel a szavazás szervezői a küldöttek figyelmét: a Generálkonferencia végrehajtó bizottsága

a szavazás addig, amíg nem látják ők is az átdolgozott változatot, ezért később felkerült a vetítőlapon az ártított szöveg. Ennek nyomán páran panaszt emeltek az ellen, hogy egy ilyen múltú

módosított azon a kitétel, amely gyermekvédelmi célból megtiltja a volt pedofiloknak olyan feladatkörbe való beválasztását, amelyben felügyelet nélküli tevékenységeket folytathatnak a kiskorúakkal. Az új megfogalmazás szerint ezek a volt, de állítólag megtért bűnözők részt vehetnek a gyülekezeti programokon és eseményeken.

Néhányan megjegyezték ezzel kapcsolatban, hogy nem várható el tőlük

személy egyáltalán áldozatai közelébe kerülhet. Végül is eredeti formájában szavazták meg a javaslatot, de csak ideiglenesen.

A küldöttek átnézték a *Gyülekezeti kézikönyv* összes módosítását, és megszavazták egy olyan kitétel beiktatását, amely előírja, hogy a kiskorúakkal foglalkozó egyházi alkalmazottak és önkéntesek előzetes kivizsgáláson essenek át, és kapjanak igazolást erről.

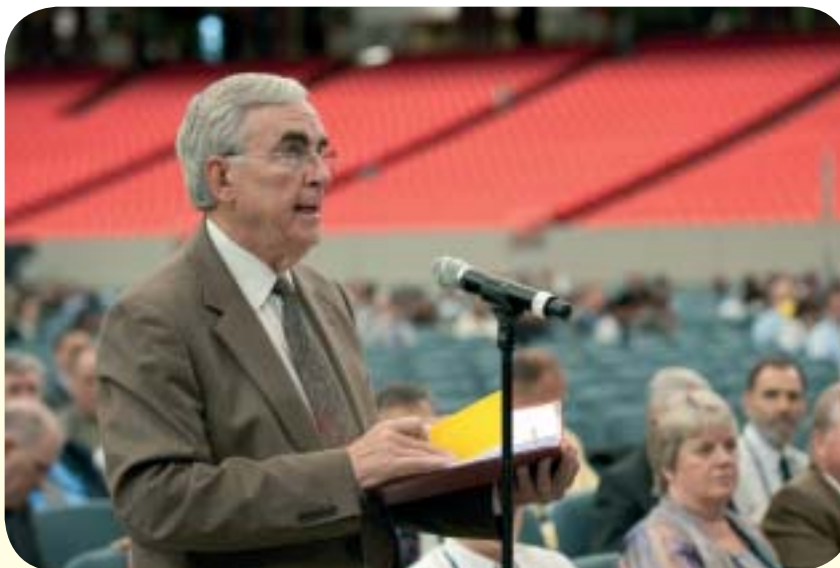
Az adventista család

RON FLOWERS

Az utóbbi öt évben a családi osztály főbb eseményei közé tartozott egyházunk családra irányuló, kilencven éves szolgálatának megünneplése. A Családi Bizottság létrehozásával egy időben, 1919-ben, a jól ismert író és nevelő, Arthur Spalding és felesége, Maud nemzetközi szintű tervet indítottak el, amelynek célját a szülők nevelése képezte. Attól fogva a családi életre nevelők erre az örökségre építettek. Jelenleg ez az ügyosztály vezetőket képez, forrásmunkákat készít és támogatja a családdal kapcsolatos kutatásokat (szülő-gyerek kapcsolata, házassági felkészítés, a család megerősítése, családi evangelizálás és családi bajok, úgymint: nemi élet, válás, visszaélések és erőszak).

A Generálkonferencia családi osztálya célul tűzi ki az adventista családtagok és Isten közötti kapcsolatok megerősítésére elkészített nemzetközi stratégiának a koordinálását; ily módon szeretne meggyőző bizonyágtételt nyújtani másoknak. E stratégiának és a világszéles egyház egységének valamint hitének fontos részét képezi az egyetértésre jutás a családi életre irányuló adventista nevelés terén. Elsőbbséget élvezett egy olyan minta kiépítése, amely a Bibliára alapoz, és hasznos a vezetőképzésben, a forrásmunkák összeállításában, valamint a családi élet nevelésére szánt anyagok kiértékelésében. A *Human Sexuality: Sharing the Wonder of God's Good Gift With Your Children*¹ (2004) című könyv sikere után (most már 12 nyelven olvasható), a családi élet

1. Az emberi nemiség: az isteni jó ajándékok csodájának megosztása.

szakértőinek nemzetközi csapata egy második, hasonló könyvet állított össze és adott ki az idén: *Christian Marriage: Intimate Covenant for a Lifelong Journey* (A keresztény házasság: bensőséges szövetség egy élethossziglani utazásra).

A családi osztály felhasználandó anyagokat nyújt az egyházi eseménynaptárban levő három különleges alkalomra: a család hetére, a házasság hetére (február) és a családi egység hetére (szeptember). Az ügyosztály honlapján² található bőséges források mellett az utóbbi két évtizedben megjelent nyomtatványokat további öt könyv³ egészíti ki. Ezek az eszközök – igehirdetések, rövid szemináriumok, gyerek-történetek, vezetési cikkek és egyéb segédanyagok – segítenek a lelkészeknek és a családi osztály helyi vezetőinek családjuk megerősítésében és a gyülekezeti tagokkal való kapcsolatuk építésében.

Együttműködve a divíziók családi osztályával, a GK családi osztálya

2. www.adventistfamilyministries.org

3. *Managing God's Resources at Home: Relationships Where Grace Is in Place; Relationships Where Love Is in Place; Families Building Relationships for Now and Eternity és Becoming Family.*

támogatja a vezetőképzést, amelynek célja, hogy a maguk során családiélet-nevelőkként tevékenykedjenek. Az oktatási intézményekkel történő együttműködés eredményeként sokan vettek részt az Andrews Egyetem, a Loma Linda-i, Montemorelos, Pacific Adventist, Sahmyook Egyetemek, valamint az Avondale és Fulton Főiskolák keretében megszervezett képzéseken, amelyek résztvevői oklevelet is nyújtanak. Egy ilyenszerű oklevél megszerzéséhez, amely feljogosít családiélet-nevelésre, 110 óras bevezető kurzus elvégzése szükséges. Az utóbbi öt évben a divíziók, uniók és egyházterületek részéről több mint száz vezető szerezt meg ezt a diplomát.

Amilyen mértékben a résztvevők el-sajátítják a másokkal való kapcsolatban alkalmazandó keresztény elveket, olyan mértékben érzik meg a legnagyobb áldásokat a családokért való tevékenységük során, és saját családjuk is átalakul egy kis mennyországgá. Az élet minőségét és a világszéles egyház növekedését célzó stratégiai tervnek sikere az egyházat alkotó családok egészségétől és jólététől függ.

Az egészségi osztály jelentése

ALLAN R. HANDYSIDES

Az igehirdetési, oktatási és tanítványképzési munka mellett az orvosi misszió is az adventisták elsőrendű feladatai közé tartozik. Az egészséges élet és a betegségmegelőzés elveinek hirdetése világszintű elismerést hozott az adventistáknak, akik „haszonélvezői” ennek az életstílusnak.

Meggyőződésünk, hogy az egészségről szóló üzenet a hármassági üzenet része, hiszen Istent dicsőítjük és magasztaljuk azzal is, ha értékeljük és ápoljuk a Tőle kapott egészséget.

Az Adventista Egyház Egészségügyi Világtanácsának legutóbbi találkozásán a résztvevők a következő mottót választották az előttük álló öt évre: „Minden gyülekezet legyen gyógyintézet”. Az eredmény rendkívüli volt. Kezdvé a Fülöp-szigetektől (ahol a létező 4000 gyülekezetből 3400 bekapcsolódott a tervbe), a Dél-afrikai-Indiai-óceáni Divízióig (amelynek területén majdnem minden gyülekezetben működik az orvosi misszió valamilyen formája) hittestvéreink igazi „gyógy-misszionáriusoknak” bizonyultak. Az *Adventist Review* és az *Adventist World* című, vallásos havilapjainkban rendszeresen jelennek meg egészségről szóló cikkek, sőt, néha egy-egy egész számot ennek a témának szentelnek. Az elmúlt negyedévi szombatiskolai tanulmányokat is a Generálkonferencia egészségi osztálya dolgozta ki.

Úgy a *Hope Channel* tévécsatorna, mint a *Life's Beat* (*Az élet dobbanása*, a ford. megj.) elnevezésű program (amely ugyancsak az említett ügyosztály írá-

nyítása alatt áll) egészségügyi témájú műsorokat is közvetít. A *Life's Beat* program elnyerte a nagybecsű Telly Award díjat, amelyet rendszerint a világi körökből származó műsorszerkesztők bizottsága utal ki a tartalmi és formai megvalósítás kiértékelése alapján.

A Generálkonferencia egészségi osztályának weboldala frissítésen esett át, és megszületett egy új weblap is: a PositiveChoices.com, amely általánosan a társadalomnak szól.

Egyházunk kiértékelő csapatokat küldött a közép- és kelet-afrikai, valamint a Dél-afrikai-Indiai-óceáni Divízió területén működő missziós kórházakba, és ennek nyomán gyűjtési akciókat indítottak az illető intézmények fenntartásáért. Ezek a központok reménységet és biztonságot nyújtanak sok embertársunknak. A beteg gyermekek kezelésben részesülnek akkor is, ha a szülőknek nincs miből fizetniük.

Az egészségi osztály alkalmazottjai kiképző tanfolyamokat indítottak számos országban: Oroszországban, Kazahsztánban, Madagaszkáron, Dél-Afrikában, Indiában, Koreában, Kínában, Mongóliában, a Karib-szigeteken, Nigériában, Kenyában és Ausztrália, valamint az Egyesült Államok területén is. A Szubszaharai Afrika határain belül elterjedő, három divízióban az afrikai Adventista Egyetem szervezte az egészségi kurzusokat. Hasonló programot tartott Oroszországban a Loma Linda Egyetem is.

A CHARTERS nevű, újkeletű programot a helyi gyülekezeteknek fejlesztette ki az egyház. A cél olyan PowerPoint sorozatok készítése, amelyeket a tagok szabadon használhatnak saját előadásaik során, így valósítva meg a célt, hogy egészségügyi központtá váljon minden helység imaháza.

2009-ben sikeres világkonferenciának volt a helyszíne Genf. Az eseményt az Egészségügyi Világszervezet Össze-

kötő Irodája szervezte. A 95 országból érkező, 700 küldöttnek alkalma volt meghallgatni nemzetközi szinten elismert szakemberek véleményét az emberiség egészségi állapotáról és szükségleteiről.

A konferencia kiváló alkalomként szolgált különböző társas viszonyok megkötésére. A Pán-amerikai Egészségügyi Szervezet bemutatta a Közép-amerikai és a Dél-amerikai Divízió egészségi osztályának igazgatóit az illető körzetek egészségügyi minisztereinek. A Loma Linda egyetem együttműködést vállalt a Pán-amerikai Egészségügyi Szervezettel a Közegészségügyi Szakképzőiskola tevékenységei által. Ugyanakkor az Egészségügyi Világszervezet szeretne életbe ültetni egy tervet, amelynek során szülésznőket képezzenek ki az afrikai és indiai, adventista nővéreképző iskolákban, a Loma Linda Egyetem ápolóképző szakának és a Generálkonferencia egészségi osztálya segédigazgatójának irányítása alatt.

A világszéles adventista egyház készségesen dolgozza ki és bocsátja használatra az orvosi iskolák és közegészségügyi intézetek létesítéséhez szükséges terveket. A Loma Linda Egyetem vezetőképző kurzusokat tartott Oroszországban, és nemsokára Európában is tartani fog hasonló előadásokat. A River Plate-ben és Montemorelos-ban működő egészségügyi oktatási intézmények a világ minden tájára küldenek missziómunkásokat.

Említésre méltó a fogorvosaink által világszerte végzett, szép munka is. Az Andrews Egyetem keretében működő Függőségmegelőző Intézmény számos, újdonságot jelentő tudományos dolgozatot jelentetett már meg a szaklapokban.

Láthatjuk, hogy az orvosi csapatok odaadása sok gyümölcsöt terem, de ehhez sok imára és folytonos támogatásra van szükségünk a tagok részéről.

Nevelési osztály

C. GARLAND DULAN

AHetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház nevelési rendszere továbbra is nagyon gyorsan fejlődik, ami az adventista nevelés eredményességét bizonyítja. A legújabb statisztikák¹ alapján az egyház keretében 7 598 iskola működik, bennük több mint 80 ezer tanárral és másfél millió diákkal. Csak az elmúlt évben az egyház nevelési rendszerébe 65 ezer új diák iratkozott fel. A legtöbb egyetemista a következő négy divízióban van: Közép-kelet-afrikai Divízió (371 ezer diák), Középnyugat-afrikai Divízió (250 ezer diák), Dél-amerikai Divízió (224 ezer diák), Közép-amerikai Divízió (169 ezer diák). Jelenleg 112 egyetem és kollégium működik, amelyekhez 30-40 főiskolai intézmény és távoktatási központ tartozik.

Nevelés és megváltás

„Az egyház küldetése..., hogy minden nemzethez elvigye Isten szeretetének evangéliumát a Jel 14:6-12 verseiben összefoglalt hármasság üzenetnek megfelelően, ahogyan azt Jézus Krisztus főpapi munkája feltárja előttünk; hogy segítsen elfogadniuk Jézus Krisztust, személyes Úrként és Megváltóként, és hogy egyesüljenek maradék egyházával..., amely felkészülésüket biztosítja közeli eljövételére”². E kijelentés tartalma továbbra is meghatározó az adventista nevelési program számára. A valódi nevelésnek a megmentésre irányul a célja a Biblia és Ellen G. White írásai alapján – melynek beteljesítésével az egyes emberek átváltoznak Teremtőjük hasonlatosságára.³ Ez képezi az alapját minden tanításnak, amelyet iskoláink közvetítenek.

A kormányzati korlátozások ellenére és azzal együtt, hogy egyre több más vallású diák iratkozik be iskoláinkba, a

jövő ígéretesnek mutatkozik. Hitünk szerint a teljes, harmonikus – lelki, érzelmi, szociális, testi és erkölcsi – fejlődésen alapuló nevelés, amelyet tanáraink szem előtt tartanak, továbbra is eredményes lesz, és ahogy eddig is történt iskoláinkban az egész világon, az előttünk álló időszakban is több mint 30 000 keresztség lesz a gyümölcse, minden évben. Bár az adventista nevelés filozófiája és más nevelési rendszerek között sok különbség van, nagyszámú diákság iratkozik be intézményeinkbe. Ebből kiindulva hisszük, hogy a beiratkozó tanulók számának növekedésével együtt az evangelizálásra is több lehetőség nyílik. Kihívást jelent számunkra minél több adventistát találni, aki tanítani szeretne iskoláinkban.

Ellen White az *Előtted az élet* című könyvében a következőket írja: „A világnak emberekre van a legnagyobb szüksége – olyanokra, akik el nem adhatók és meg nem vesztegethetők; olyan emberekre, akik lelkük mélyéig igazak és becsületesek; olyan emberekre, akik merik a bűnt nevén nevezni; olyan emberekre, akik az iránytű pontosságával teljesítik kötelességüket; olyan emberekre, akik kiállnak az igazság mellett, szakadjon bár az ég!”⁴

Az adventista iskolákban a hangsúly értékeinken van – jellemfejlődés, tisztesség és egyenes jellem, a jó és rossz megkülönböztetése, a jó megélése (a keresztyéni élet létfontosságú értékei, amelyek fontosak az Isten országára való felkészüléshez) – melyek továbbra is világosságot jelentenek szülők és diákok részére egyaránt, akik egy minőségi oktatási rendszert választanak. Ebben áll az adventista nevelés lényege.

Az adventista nevelési rendszer új irányelvei bátorságot nyújtanak számunkra, hogy higgyünk a kisgyerekek

részére kifejlesztett nevelési program megvalósulásában, a távoktatás fejlesztésében, és abban, hogy még több speciális intézmény is létre fog jönni az orvostudomány, a fogorvoslás, az egészségügyi nővérképzés vagy akár a

jog területén. Miközben az Úr eljövételét várjuk, a nevelés továbbra is fenntartja a megváltás zászlaját, amely számára központi értéket jelent. Ehhez a ti támogatásotokra is szükségünk van.

1. *World Report 2008: Adventist Education Around the World* (General Conference of Seventh-day Adventists, Department of Education, 2008. december 30.)

2. General Conference Working Policy 2008–2009, 29.

3. Uo., 239

4. Ellen G. White, *Előtted az élet*. 2001, 43. o. (román nyelvű kiadás)

Lelkeszi egyesület

NÉHAI JAMES A. CRESS

A Generálkonferencia lelkeszi egyesületének legfőbb küldetése a lelkeszekkel, azoknak családjaival és a gyülekezeti presbiterekkel való munka. Ennek érdekében együttműködünk az egyház különböző szervezeteivel (például a divíziókkal), amelyekkel közösen képzési programokat és találkozót szervezünk. Emellett a lelkeszosztály számos eszközt biztosít a szolgálattevők számára.

A lelkeszosztályt 17 évig – 2009 novemberében bekövetkezett haláláig – James A. Cress vezette. Hosszú időn át tartó szolgálata nagyon értékes volt számunkra. Halála után Gerry Karst, a Generálkonferencia alelnöke és a lelkeszosztály tanácsosa vette át az egyesület programjainak irányítását.

Az alábbiakban rövid összefoglalás következik annak, ami az egyesület különböző ágaiban történt az utóbbi öt évben.

Az egyház presbiterei

Több mint 250 ezer presbiter és vállalatigazgató vállalta a gyülekezetek vezetését helyi szinten, s mint egy hadsereg tagjai, elkötelezték magukat a misszióban és az evangélium terjesztésében. 1990 után a lelkeszi egyesület kitűzte célul, hogy segíteni fog a lelkeszeknek a hatékony szolgálatban. Az egyik eszköz, amely ál-

tal igyekeztünk megvalósítani e célt, az *Elder's Digest* folyóirat. Jelenleg minden negyedévben 200 ezernél több példányt nyomtatunk és juttatunk el több mint 100 országba. Emellett az utóbbi öt évben számos, vezetőképzéssel kapcsolatos anyagot is létrehoztunk, például egy lemezt *Elder's Handbook* címmel és egy evangelizációs jellegű tanulmányorozatot, amelynek címe: *Seventh-Day Adventist Believe* (A hetedik napot ünneplő adventisták hiszik...). Ezen kívül számos különleges esemény során képeztük tovább a gyülekezetvezetőket.

Jonas Arrais

Az egyházi személyzet képzése, a folyamatos nevelés és a PREACH-terv

Az egyházi személyzet képzése, a folyamatos nevelés és a PREACH-terv három egymást kiegészítő ágazat. A PREACH betűszó: Project Reaching Every Active Clergy Home (az aktív lelkeszek családjaival folytatott munka). Ebben a tervben a más egyházak lelkeszeivel dolgozunk, a cél pedig a kapcsolatok megerősítése és támogatása, eszközök, szakmai képzés, folyamatos nevelés biztosítása, valamint tájékoztatás a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház hitelveiről.

A szakmai továbbképzést, a folyamatos nevelést és a PREACH-tervet

az alábbiak szerint törekszünk megvalósítani:

- rendszeres támogatást nyújtunk 63 ezer olyan egyházi hivatású személynek, aki nem tartozik az adventista egyházhoz;
- a lelkeszeknek minden évben szakmai továbbképző szemináriumokat tartunk, amelyekre nemzetközileg elismert előadókat hívunk. Becslések szerint ezeken a szemináriumokon évente átlagosan 25 ezer személy vesz részt. A szemináriumokat a Hope Channel adó is közvetíti, illetve elérhetők interneten és DVD lemezekon;
- standok szervezése a különböző lelkeszi találkozókra, a párbeszéd és véleménycsere megkönnyítésére;
- képzési tanfolyamok szervezése a divíziók többségében.

Anthony Kent

Evangelizálás és lelkeszi vezetőképzés

Meg kell említenünk ennek az ágazatnak két jelentős megvalósítását. Az egyik a „Minden egyháztag egy evangélista” programmal kapcsolatos, amelyet a Dél-amerikai, Euro-ázsiai és Közép-afrikai divíziókban és más területeken kezdeményeztünk.

James Cress utolsó utazásakor készített jelentésében említést tesz egy egy-

házi vezetőről, aki a program során több mint nyolcvan személyt keresztelt meg. A második megvalósítás a *The Gospel of Love and Real Evangelism* (A szeretet evangéliuma és a valódi evangelizálás) című könyv kiadása. A könyvben bemutatott módszerek felhasználásával tanfolyamot szerveztünk az indiai Meghalayában, ennek eredményeként 536 személy keresztelkedett meg.

Peter J. Prime

Forrásanyag-központ a lelkészeknek

A lelkési egyesület egyik célkitűzése, hogy a legjobb minőségben és a lehető

Dicsőség Istennek az előjogért, hogy szolgálatában dolgozhatunk, és segíthetünk az embereknek felkészülni Jézus eljövetelére. A rendelkezésre álló forrásanyagok megtekinthetők a www.ministerialassociation.com weboldalon.

Jonas Arrais

Ministry – nemzetközi folyóirat a lelkészeknek

A *Ministry* lap – amelyet 85 ezernél több adventista és más egyházakhoz tartozó lelkész igényel – nagy elismerésben részesült már 1928-tól, amikor megjelent az első száma. Az utóbbi öt évben a lap forgalma az adventista lelkészek köré-

- lelkési képzést folytató egyetemisták cikkíró versenye;
- műhely a jövő cikkírói számára;

A szerkesztőség köszönetet mond Willie E. Hucksnak (társszerkesztő), Sheryl Becknek (szerkesztő) és John F. Feezernak (fejlesztési szakértő) odaadásukért és szakértelmük hasznosításáért.

Nicolaus Satelmajer

Lelkészfeleségek

A Lelkészfeleségek Nemzetközi Szövetsége negyedévente megjelenteti a *The Journal* lapot a prédikátorok feleségei számára. Az angol, spanyol, francia, német és orosz nyelvű kiadványok száma meghaladja a tízezeret.

Négy egyetemen, illetve kollégiumban (Andrews, AIIAS, Newbold és Helderberg) minden évben tanfolyamokat szerveztek a lelkészfeleségeknek, 10 divízióban pedig megbeszélésekre, találkozókra került sor. Minden divízióban szerveztek egyházterületi szintű találkozókat, beszélgetéseket, nevelő jellegű eseményeket. Néhány divízióban a lelkészgyerekek részére különleges konvenciókat is tartottak, amelyek főként a lelkész családjának pozitív vonatkozásait hangsúlyozták.

A folyamatos neveléssel foglalkozó képzések témája a bibliai vendégszeretet és a szomszédok felé irányuló missziómunka volt, amelynek célja elmondani Jézus Krisztus szeretetét és megerősíteni a kapcsolatot velük. A missziómunka változatai közül a szokásos prédikálás mellett a betűvetés tanítása, az egészségügyi tanfolyamok, bibliai próféciaikat bemutató szemináriumok és háztartási tervek is bemutatásra kerültek.

A Szentlélek különösen megáldotta a lelkészfeleségek erőfeszítéseit, akiknek munkája látványos módon megerősítette a gyülekezeteket világszerte, és ez nem csak a taglétszám növekedésében, hanem a tagok összetartásában is megmutatkozik.

Sharon Cress

legalacsonyabb áron forrásanyagokat biztosítson a lelkészeknek és presbitereknek hatékonyságuk érdekében. A világ egyes helyein ezek az egyedüli hozzáférhető eszközök. A forrásanyagok közül néhány több nyelven is (francia, kínai, orosz, spanyol és portugál) megjelent. Az utóbbi öt évben több mint egymillió könyvet, DVD- és CD-lemezt osztottunk ki az egész világon. Néhány nagy példányszámú kiadványunk: *Book Club* (223 000 példány), *Seventh-day Adventists Believe* könyv (300 000); *Bibliakommentár* (25 000); *Gyülekezeti kézikönyv* (20 000).

ben mintegy 20 százalékkal nőtt, a más felekezetűek esetében pedig megduplázódott. Ezzel együtt a honlapunk látogatottsága is ötször nagyobb lett.

A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház szervezeteinek köszönhetően a lap nyolc különböző, más-más nyelvű kiadásban, valamint egy nemzetközi, francia nyelvű változatban jelenik meg. Nemzetközi lapként az októberi számban a világ különböző részén élő szerzők írásai szerepelnek.

A folyóirat hatékonyságát szem előtt tartva, bevezettük a következő terveket:

- szakosított értékelési rendszer;

Az ifjúsági osztály

BARAKA G. MUGANDA

A fiatalok már a kereszténység első századában kivették részüket a Krisztusban való megváltás üzenetének hirdetésében. A fiatal János Márk írta meg az elsőnek nyilvánított leírást Urunk munkásságáról. Az évszázadok folyamán életpéldájuk által ifjú apostolok,

reformátorok, evangélisták és mártírok hirdették újra és újra a jó hírt. Jelenleg az „Elérkezett az idő” mottó égisze alatt vesznek részt ifjaink az egyház küldetésében. Az utóbbi öt évben az ifjúsági osztály a missziómunkára, a fiatalok közötti kapcsolatokra, a kiképzésre és a szolgálatba való bekapcsolódásra összpontosított.

Szombatonként hozzávetőleg tízmillió, 30 év alatti adventista fiatal vesz részt az istentiszteleteken. Közülük sokan részt vállalnak az evangelizációs tervekben. Az „Illés” nevű programot* több mint 42 000 helységben indították el, és ennek gyümölcseként 186 054 személy keresztelkedett meg. 2008-ban 20 000, helyi szintű evangelizációs kampány valósult meg csupán a Dél-afrikai-Indiai-óceáni Divízió területén. Az adventista fiatalok még hisznek a Mt 28:19-20-beli küldetésben.

* Ezt a tervet az Ifjúsági Ügyosztály szervezte, és az Adventista Üzletemberek Társulata, valamint a Generálkonferencia támogatta anyagilag.

A kubai egyház egyik legszebb eseménye 2009. május 19-én, Havannában, a fővárosban zajlott le: öt napig tartott, és 400 küldöttet csalt egybe a „Hithős fiatal vezetők” nevű találkozó. Az esemény az ifjúsági munka új szakaszának kezdetét jelentette Kubában. Lehet, nevetségesnek tartják némelyek, ha megjegyzem, hogy a résztvevők közös étkezésen vehettek részt, és így is osztozhattak a testvéri közösség örömeiben. Tudni kell azonban, hogy ebben az országban sok éven keresztül tilos volt nagyobb mennyiségű élelmiszert vásárolni egy többtagú csoportnak.

Kubában a törvény tiltja a közösségi szívesség-szolgálatokat, de az evangelizációs kampányokat nem. 2008-ban

szítéseket. A fiatalok elhatározták, hogy többet fognak dolgozni, mint ezelőtt, és Dániel meg József példája szerint fognak élni.

A Generálkonferencia ülészaka előtt néhány kisebb teremben ifjúsági kongresszusokat szerveztek kubai testvéreink. Számos divíziónk szervez ilyen találkozókat, de ezek masszív, nagyméretű események. Dél-Ázsiában például 80 000 fiatal gyűlt össze a 2008-as ifjúsági kongresszus szombati programjára. Az Észak-amerikai Divízióban, Wisconsin államban, 2009-ben óriási ösker-tábort szerveztek, amelyben 37 000 serdülő vett részt, s ezek közül 600-an megkeresztelkedtek a végén. Ugyancsak 2009-ben, Németországban került sor az Euro-afrikai és a Transz-európai divíziók közösen szervezett ifjúsági találkozójára: ez volt a II. Pán-európai Ifjúsági Kongresszus. Ez alkalommal fogalmazták meg a Müncheni Nyilatkozatot, amelyet aztán továbbítottak a két divízió vezetőségéhez, kiértékelésre és elfogadásra.

Az alábbiakban megemlítjük ennek néhány kivonatát:

több mint kétszázan keresztelkedtek meg az említett, „Illés” nevű akció nyomán. A találkozóra összegyűlt küldötteket arra buzdította a vezetőség, hogy ne hagyják abba a missziós célú erőfe-

- Értékeljük a vezetőséggel elkezdett tárgyalásokat, és hálásan fogadjuk őszinte érdeklődésüket.
- Mi, fiatalok, hűségesek akarunk maradni egyházunkhoz, és szeretnénk

tevékenyen bekapcsolódni a gyülekezeti életbe.

■ Arra bátorítjuk az egyház vezetőit, hogy találjanak modernebb vezetési formákat, amelyek nyitott párbeszédre, kölcsönös megértésre és közös célra támaszkodjanak.

Ezeknek a találkozóknak a fő célja az, hogy támogassuk, felfegyverezzük és ösztönözzük fiataljainkat Jézusért élni és példás polgárokká válni a társadalomban.

Közösségi szolgálatok

2008-ban számos küldött jelent meg a tajvani Ifjúsági és Közösségi Szolgálatok Világtalálkozóján. Az esemény utolsó hetében a fiatalok különböző, közösségi akciókat szerveztek: épületeket meszelték, utcát separtek, angol nyelvet tanítottak, stb. Ők biztosították a szükséges anyagokat is. A találkozó első hetében pedig szemináriumokon vettek részt, és vidáman ünnepelték Isten irántuk tanúsított szeretetét.

Amikor a Taipeji Fővárosi Körzet kormányzója megtudta, hogy a fiatalok maguk állták a repülőjegyek és a jótékonykodási akciók anyagainak árát, tudatta a szervezőkkel, hogy nem kell kifizetniük a terembért, ingyen használhatják a termet. Megkérte az adventista egyház vezetőségét, hogy alapítsanak angol nyelvű iskolákat az országban. Jelenleg három ilyen, nemzetközi oktatási intézmény működik már ott, egyházunk irányítása alatt.

Sok fiatal szívesen kapcsolódik be a közmunkába, mert érzi, hogy nem elég kapni, hanem tovább is kell adni Isten szeretetét.

Fiatal misszionáriusok

Carlos Benjamin Quiroz Baca Nicaraguában lakik. Nagymamája unszolására Carlost a helybeli, adventista iskolába íratta az édesanyja. A kislíú megszerette az iskolát, és szeretett volna elmenni az imaházba is. Eleinte a szülei haboztak, de a gyermek nem hagyta magát, és édesanyja, aki valamikor maga is adventista volt, végül elengedte. Carlos

beiratkozott az ösker-csoportba, és nemsokára megkeresztelkedett. Addig bátorította az édesanyját, míg ő is kérte

A januári, Haitiben bekövetkezett földrengés után a sajtó közzé tette a hírt, hogy ösker-egyenruhába öltözött,

a keresztséget, és újra egyházunk tagjává vált. Édesapját, aki amúgy nem sokat tudott az adventista üzenetről, annyira meggyőzte fia bizonyágtévése, hogy másfél év múlva ő is átadta szívét a Megváltónak.

Carlos még alig tíz éves. A hat éves húga már beiratkozott az egyik gyermekszombatiskolai csoportba ahol a tanító: a saját édesanyja.

Az „odaszentelődés” szó

Nemrég alkalmam volt megtudni, hogy mit jelent az „odaszentelődés” kifejezés. Egy fiatal lány könnyes szemmel vallotta be, hogy megérte a fáradságot eljönni vonattal Szibériából a müncheni találkozóra. A napi programok reggel 8 órakor kezdődtek, és legtöbbször közel éjfélig tartottak. Panaszoltak ők emiatt? Nem! Tele voltak energiával, Isten iránti buzgósággal. „Hét napig utaztunk a vonattal, hogy részt vehessünk ezen a kongresszuson”, mondták, „és most nyafogunk, hogy hosszúnak tartjuk az előadásokat?!”

adventista fiatalok csapatokba szerveződtek gyors segítséget nyújtottak a sebesülteknek, és több ezer embernek osztottak ki ételmezt. Ezzel a tettükkel nem csak Isten szeretetéről tanúskodtak, hanem olyan alkalmakat is nyitottak későbbre, amelyek során fiatalokat nyerhetnek Jézus oldalára.

Igazat mondanak Ellen White szavai: „Egy hadseregnyi fiatal tagunk van, s ők nagyon sokat valósíthatnak meg, ha megfelelően irányítjuk és bátorítjuk őket. Tiszta szívemből kívánom, hogy higgyenek az igazságban és Isten áldja meg őket. Bárcsak csatlakoznának a jól kidolgozott tervekhez, amelyekkel más fiatalokon akarunk segíteni” (*General Conference Daily Bulletin*, 1893. jan. 29.).

A Generálkonferencia Ifjúsági Osztályának célja az, hogy támogassa és bevonja a fiatalokat az egyház küldetésébe. A jeligeink továbbra is az „üdvösség” és „szolgálat” szavak lesznek.

Ha többet szeretnétek tudni rólunk, nézzétek meg <http://youth.gc.adventist.org> honlapunkat.

Kiadói osztály

HOWARD FAIGAO

Nyomtass egy kis újságot, amit eljuttatsz az emberekhez”, mondta Ellen White a férjének, Jamesnek. Ez 1848-ban történt, nem sokkal azután, hogy fontos üzenetet kapott Istentől. „Kezdetben legyen kis terjedelmű – folytatta –, de amikor az emberek olvasni kezdik, pénzt fognak küldeni a nyomtatáshoz, és már kezdettől sikeres lesz. Isten megmutatta nekem, hogy ez a szerény kezdet valóságos fényözönné alakul át, amely behálózza az egész világot” (*Colporteur Ministry*, 1).

A prófétai tanácsot megfogadva, James White hozzákezdett az egyház első újságjának (*The Present Truth – A Jelenvaló Igazság*) kiadásához, amely egy rövid, nyolc oldalas értekezés volt a valódi szombatról. Kezdetben ez csupán 1000 példányban jelent meg, azonban az igazság világossága nyomtatott formában mindmáig egyre növekedett, és ragyogó sugaraival szó szerint behálózta a világot.

Jelenleg 63 adventista kiadó létezik a világ különböző részein. Ezek 136 nyelven 456 időszakos kiadványt, valamint több ezer könyvet publikálnak. Isten minden bizonnyal áldását árasztotta erre a csodálatos munkára.

Az utóbbi öt évben elfogadtuk a következő mottót: „Tartsuk életben a látomást”, és szeretnénk, ha ez kifejezésre jutna célkitűzéseinkben és terveinkben. Az egyház egészével együtt megpróbáltuk küldetésünket egy jelmondat által közvetíteni: „Ajándékozz egy könyvet, és vidd el a jó hírt a világnak!”

A kiadványokkal való munkánk során kettős szerepet kell teljesítenünk, éspedig, dolgoznunk kell a „nagyközönséggel”, és lelkileg táplálnunk kell az egyházat. Ezért Ellen White tanácsa nyomán (*126. kézirat*, 1902), a kiadványokkal folytatott munkában két dologra összpontosítunk: a könyvel-

adására, amit a könyvevangélisták végeznek, és a tagok által végzett kiadványterjesztésre.

Könyvadás által evangelizálás

Az adventista üzenetnek el kell jutnia a világ minden részére, ezért mindenhol szükség van munkásokra. „Isten minden gyülekezetünkben elhív munkásokat, hogy könyvevangélistákként vegyenek részt a szolgálatban” (*Colporteur Ministry*, 20). Vezetőkből és könyvevangélistákból álló nemzetközi csapataink egységben dolgoznak, és komoly célkitűzésünk, hogy a könyvevangélist-

osztály számos forrásanyagot és programot készít; ezek közül megemlíjtük az alábbiakat:

A *Literature Evangelist* folyóirat arculatának megújítása – Újíttunk a negyedévenként megjelenő folyóiratunk külső arculatán, valamint tartalmában is igyekeztünk időszerűvé tenni a világ minden könyvevangélistája számára.

Leaders Digest – Ez egy digitális formában, negyedévenként megjelenő, 6-8 oldalas lap. Elérhető PDF formátumban; a terepen dolgozó vezetőknek, valamint a kiadók igazgatóinak szántuk. Különleges hírek és beszámolók mel-

ták száma elérje a hatvanezret. Ezen elhivatott munkások mellett szeretnénk hatékonyabbá tenni a könyvevangélista munkát végző egyetemisták tevékenységét azáltal, hogy egyházunk minden egyetemén, kollégiumában és akadémiájában megszervezzük a Könyvevangélista Egyetemi Diákok Egyesületét (Student Association of Literature Evangelists – SALE).

Ennek a munkás seregnek a folyamatos fenntartására és ösztönzésére az

lett ösztönző és útmutató, a kreatív és haladó gondolkodást elősegítő cikkeket tartalmaz. Az egyház hivatalos személyeinek küldjük el, de kérésre másoknak is. Letölthető a www.publishing.gc.adventist.org honlapról.

A Generálkonferencia kiadói osztályának honlapja – Ez az internetes oldal az osztályról tájékoztat. Itt olvashatnak programjainkról, terveinkről, a kiadók termékeiről, az egyházban zajló eseményekről és személyes tapasztala-

tokról. Látogassák meg honlapunkat: www.publishing.gc.adventist.org.

A divíziók könyvevangélistáinak kongresszusai – 2008-ban és 2009-ben ügyosztályunk majdnem minden divízióban szervezett kongresszusukat a könyvevangélisták számára. Ezek az összejövetelek új lendületet adnak a könyvevangélistáknak, megújítják különleges hivatásuknak való odaszánásukat, és képzést biztosítanak a könyvevangélista munka hatékony módszereinek alkalmazására. Ugyanakkor tudatosítják és érdeklődést ébresztenek bennük a különleges lehetőségek iránt, amelyet a könyvevangélistázás szép munkája biztosít nekik.

15 ezer munkással több – 2000-ben beléptünk a könyvevangélistázás új századába, hiszen munkásaink száma meghaladta a 28 ezret. Napjainkban Isten kegyelméből az egyházban 46 ezer férfi, nő és fiatal van, aki Krisztus szeretetének híret mindenféle hirdeti az embereknek. Ezek közül 18 ezren akadémiáinkon, kollégiumainkban és egyetemeken tanuló fiatalok.

Az eladás növekedése – A könyvevangélisták az utóbbi öt évben 535 millió dollár értékben értékesítették kiadványainkat. Az egyes országok gazdasági helyzetétől függően ez az összeg több száz millió könyvet, folyóiratot és 171 millió dollárral nagyobb profitot jelent az előző öt évhez képest.

A könyvevangélisták képzéséhez szükséges terv – A munkások képzésére az osztály új oktatási programot dolgozott ki. Ezt 17 intézmény alkalmazza a könyvevangélisták képzésére, önálló, erre a célra létrehozott épületekben, de más épületekben is, amelyeket e célra is felhasználnak. Gyakorlatilag vezetők és könyvevangélisták ezrei részesülnek azokban az áldásokban, amelyeket a szakképzett tanárok e tanfolyamok által nyújtanak.

Evangelizálás könyvek ajándékozásával

Bátorítjuk egyházunk tagjait, hogy ültessék gyakorlatba az isteni tanácsot, amely szerint „minden hívő feladata terjeszteni a jelen időre szóló üzenetet tartalmazó lapokat, broszúrákat és könyveket” (*The Advent Review and Sabbath Herald*, 1903. november 12.).

Ennek a felszólításnak engedelmessé kezdeményeztük a missziós évkönyv kiadását évente, hogy a könyvterjesztés által mozgósítsuk egyházunk tagjait. „Mindен tag ajándékoz egy könyvet” – ez volt az utóbbi öt évben lezajlott program mottója. Az eddig használt missziós könyvek a következők voltak: *A tízparancsolat* (2007 és 2008); *Jézus Krisztus második eljövetele* (2009); *Szólt az Isten: Megemlékezzél* (2010) (a szerkesztő megjegyzése: a felsejolt címek nem a romániai kiadású évkönyvekre vonatkoznak).

A világ minden táján számos módszer használtak a könyvterjesztésben. Dél-Amerikában több ezer tag meg-

hívta a barátait ebédre. Megnéztek együtt egy videós bemutatót, majd felajánlottak nekik egy könyvet. Romániában a terv az volt, hogy minden házhoz eljusson a missziós évkönyv egy-egy példánya. Lengyelországban tagjaink zenekart alkottak, és míg a parkban zenéltek, társaik könyveket osztogattak. A tagok közül sokan áldoztak idejük-

ből és pénzükből az Úr munkájáért. A Megváltó iránti szeretet az egyik testvérünket arra indította, hogy tíz hónap alatt 90 ezer könyvet osszon ki, mások pedig több mint 10 ezer könyvet ajánlékoztak. 2009-ben az egyház tagjai az egész világon több mint 15 millió könyvet osztottak szét. Csak a Dél-amerikai Divízióban több mint 7 millió könyvet adtak át másoknak.

Örülünk, hogy az utóbbi öt évben mintegy negyedmillió személy csatlakozott a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyházhoz a könyvterjesztési munkának köszönhetően. Dicsőítjük Istent ezért az eredményért!

Az Adventista Egyház együttműködik az Egészségügyi Világszervezettel a közösség egészségének javításában

ARIN GENCER / ANN

Az adventista gyülekezeteknek közösségi központokká kellene válniuk az egészség területén, hiszen így jobban felhasználják alapvető befolyásukat az egészséges életvitel és jólét elősegítésére, hangoztatták a világegyház egészségügyi osztályának képviselői azon a szemináriumon, amelyet a Generálkonferencia 59. ülészakán tartottak.

„Mi a Generálkonferencia szintjéről beszélünk, de tudjuk, hogy a gyakorlatba ültetés a ti szinteteken, a terepen valósul meg”, mondta Allan Handysides, a világszéles egyház egészségügyi osztályának igazgatója.

Allan Handysides beszédében a Pan American Health Organization (PAHO, Pán-amerikai Egészségügyi Szervezet) képviselőihez is szólt. Ez az intézmény az Egészségügyi Világszervezet egyik kirendelt irodája, amely nemrégiben együttműködési megállapodást kötött az Adventista Egyhazzal. Az egészségügyi osztály képviselőivel együtt arra bátorították a gyülekezetet, hogy találják meg azokat a módokat, melyekkel közösségük körében népszerűsíthetik az egészséges életmódot, és közben mutassák be a PAHO tevékenységét és szerepét is.

„Vannak olyan szervezetek, amelyekhez önértzetes, küldetésükért komolyan dolgozó emberek tartoznak..., akik cél tudatosak, elkötelezettek és szolgálatkészek”, jelentette ki Allan Handysides, értékelve ezzel a PAHO nyitottságát és hajlandóságát az együttműködésre.

„Közösségi szinten foglalkozunk az egészséget érintő kérdésekkel, s ezt azt feltételezi, hogy mindannyian a magunk szintjén dolgozunk az egészségi állapot megjobbításáért”, jelentette ki Hernan Montenegro, aki egészségügyi tervfelelőse a PAHO keretében, amely

az Egészségügyi Világszervezet területi kirendeltsége és az Egyesült Nemzetek Szervezetének egyik ügynöksége. „Közösségi szinten megkülönböztetett helyzetben vagytok, hiszen tudjátok, mit jelent a közösség, ismeritek az embereket, történelmüket, kultúrájukat.”

„Valóban, a vallási szervezetekkel folytatott együttműködés igen fontos, tartós viszonyt jelent, amelyen együttesen dolgoznunk kell”, mondta Christopher Drasbeck, a PAHO tanácsadója, aki a gyermekek egészségével foglalkozik.

Christopher Drasbeck elszomorító statisztikai adatokat idézett, amelyeket intézete próbál megváltoztatni: 2008-as adatok szerint évente 8,8 millió öt év alatti gyermek hal meg tüdőgyulladásban, hasmenésben és alultápláltságban. A Karib-szigeteken és Latin-Amerikában 400 ezer 5 év alatti gyermek hal meg, tette hozzá.

„Bebizonyosodott, hogy kis befektetéssel rendkívül hatékonyan meg lehetne előzni e halálesetek mintegy kétharmadát”, mondta Drasbeck a legutóbbi statisztikákra hivatkozva. „Reméljük, hogy együtt tudunk működni az egyhazzal ebben.”

A családra vonatkozó tizenhat „kulcs-gyakorlat” egyszerű, és elősegíti a testi fejlődést, az értelmi egészséget, a betegségek megelőzését és az orvosi segítség igénybevételét, mondta Christopher Drasbeck.

„Ti képesek vagytok meghozni ezeket a döntéseket, és beavatkozni a közösség életébe”, mondta Drasbeck az egyház vezetőinek és a jelenlevő tagoknak. „Úgy is mondhatnánk, hogy mindannyian egészségügyi köz munkások vagyunk...”

A PAHO kész megkönnyíteni a tevékenységet és eszközöket ajánl fel, fűzte hozzá. Handysides kihangsúlyoz-

ta, hogy a PAHO nem anyagi támogatást biztosító intézet.

A közelmúltban az egészségügyi osztálynak egy hasonló törekvése az egészséges életstílus népszerűsítésére a www.positivechoices.com internetes oldal létrehozásával valósult meg, egy másik honlap pedig előkészületben van: www.healthministries.com.

A www.positivechoices.com az internet által „a világ felé kiegyensúlyozott szemléletet közvetít, amelyet az adventisták egészségi állapota a gyakorlatban bizonyít”, mondta Fred Hardinge, egészségügyi szakértő, a honlap létrehozója, aki szintén hozzájárult a www.bibleinfo.com honlap megalkotásához.

Az Adventista Egyház 2007 decemberében felkérést kapott, hogy együttműködjön az Egészségügyi Világszervezettel. Egyesek ellenezték az együttműködést olyan szervezetekkel, amelyeknek lehetnek politikai kapcsolataik vagy céljaik. Mások azonban hangsúlyozták az ilyen fajta kapcsolatból származó lehetőségeket, hiszen a két szervezet jobban hozzáférhet az egészségügyi javulást a helyi közösségekben elősegítő hálózatokhoz és esz-közökhöz. Az egyház igyekszik segíteni az Egészségügyi Világszervezetnek az ENSZ által kezdeményezett *Millennium Development Goals* (az évezred fejlesztési céljai), program megvalósításában, amely magában foglalja az anyák egészségügyi helyzetének javítását, az AIDS és a malária visszaszorítását.

Áprilisban az egyház vezetői megszavazták az Egészségügyi Világszervezet együttműködési felkérésének elfogadását egy, az anyák és gyermekek halandóságát csökkentő programba.

Szombatiskola és személyes szolgálat osztály

JONATHAN KUNTARAF

Az adventista egyházban a szombatiskola intézménye 1852-ben létesült, amikor James White megírta az első tanulmányokat. Az első rendszeres szombatiskolát 1853-ban szervezte meg Rochesterben (New York). Jelenleg, 157 év után, mintegy 21 millió tag vesz részt szombatonként több mint 133 ezer szombatiskolai csoportban az egész világon; együtt tanulmányozzák a Bibliát, ápolják a testvéri közösséget, és részt vesznek a missziómunkában.

2005 és 2010 között a világszéles egyház célkitűzésével összhangban, a Szombatiskola és személyes szolgálat osztály jelentékeny módon hozzájárult a *Mondd el a világnak* című terv megvalósításához.

Gary B. Swanson irányításával – aki társigazgatóként koordinálja a tanulmányok elkészítését, és tanfolyamokat szervez a szombatiskolai tanítóknek – az osztály forrásanyagot készít, ezzel szeretne hozzájárulni lelki növekedésünkhöz. A szombatiskola minden egyes tagozatának az ima, a Biblia tanulmányozása és az istentisztelet képezi a lényegét. Az osztály gyermekek számára létrehozott tantervéért Falvo Falvier (az *Apró léptek*, az *Óvodás* és az *Elemi* leckék szerkesztője), Bonita Shields (a *Power Points*, *Real Time Faith* és a *Szegletkő* leckék szerkesztője) és Lyndelle Chiomenti (a *Collegiate Quarterly* leckék szerkesztője) felel. Az elmúlt öt évben jelentősen növekedett a bibliatanulmányoknak mint a lelki növekedés eszközeinek forgalma. Jelentős megvalósításként beszélhetünk a gyermek-szombatiskola anyagainak

francia, spanyol, arab és kínai nyelvre történő fordításairól, amelyek a világ bármely részén elérhetőek az internet segítségével.

Nyolc év telt el immár a *Sabbath School University* (Szombatiskola Egyetem) műsor legelső adása óta, amit azóta műholdon és interneten keresztül hetente közvetítünk. Ez félórás műsor, amely gondolkodásra serkentő beszélgetés által a nézőket is bevonja az adott

2010 júliusában a szombatiskola elérhetővé teszi a *Bibliatanulmányok az új tagok számára* című kiadványát azoknak, akik nemrég csatlakoztak az egyházhoz. Ez a sorozat, amelynek számai negyedévente jelennek meg, bemutatja a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház hitelveit, hagyományait és örökségét.

Egy másik missziós terv a társadalmi szolgálattal kapcsolatos. Az Adventist Community Services (Adventista

heti szombatiskolai lecke tanulmányozásába.

A szombatiskola és a világegyház között egyre több érintkezési pont alakult ki a multimédiás anyagok segítségével. Mintegy tizenkét internetes oldal nyújt ihletet és forrásanyagot minden korosztály számára nézhető és hallgatható anyagai, Power Point és más letölthető vagy nyomtatható anyagai által.

Egyesület a Közösségi Szolgálatért) fontos felelősséget jelent a Szombatiskola és személyes szolgálat osztály számára. Az osztály, May-Allen Colon vezetésével, világviszonylatban támogatja a közösségi szolgálatot; tevékenységét a képzések, forrásanyag és szervezeti támogatás felajánlására összpontosítja.

A személyes szolgálat az egyházon belül olyan ágazat, amely már az ad-

ventista egyház megalapításának idején, 1860 körül kialakult. Célja a tagok ihletése, ösztönzése, felkészítése, kiképzése és mozgósítása, azzal a meggyőződéssel, hogy „Krisztus egyházát a szolgálatért kell megszervezni” (*A nagy Orvos lábnyomán*, 148), és hogy „Istennek minden fia és lánya arra hívatott, hogy misszionárius legyen. A mi feladatunk, hogy Istent és embertársainkat szolgáljuk” (uo., 395).

Az elmúlt öt évben az osztály hatékony képzéseket tartott a személyes bizonyágtételről, a városi munkáról, a gyülekezetplántálásról és az evangelizációs sorozatokról. Együttműködés született az Észak-amerikai Di-

Az elmúlt öt évben az osztály folytatta a „Reaching and Winning” tanulmányosorozatot, amely különösen az anglikán, evangélikus, mormon, pünkösdista, Jehova-tanúi vallású személyek, a New Age követői, a zsidók, a muzulmánok, buddhisták és szekuláris gondolkodású személyek felé irányul. Ezen tanulmányok révén szeretnénk megadni tagjainknak a lehetőséget, hogy részt vegyenek a *Mondd el a világnak* tervben. Ugyancsak a személyes szolgálat osztályához tartozik a Keresztény Szolgálat Nemzetközi Intézete (International Institute of Christian Ministries), amely széleskörű képzést biztosít a következő ágazatokban:

és bizonyosságot tegyenek támogatásáról, amelyet a drága lelkek megmentésében számukra biztosított. A tagok közül egyesek ezer vagy éppen tízezer lelket vezettek az Úrhoz.

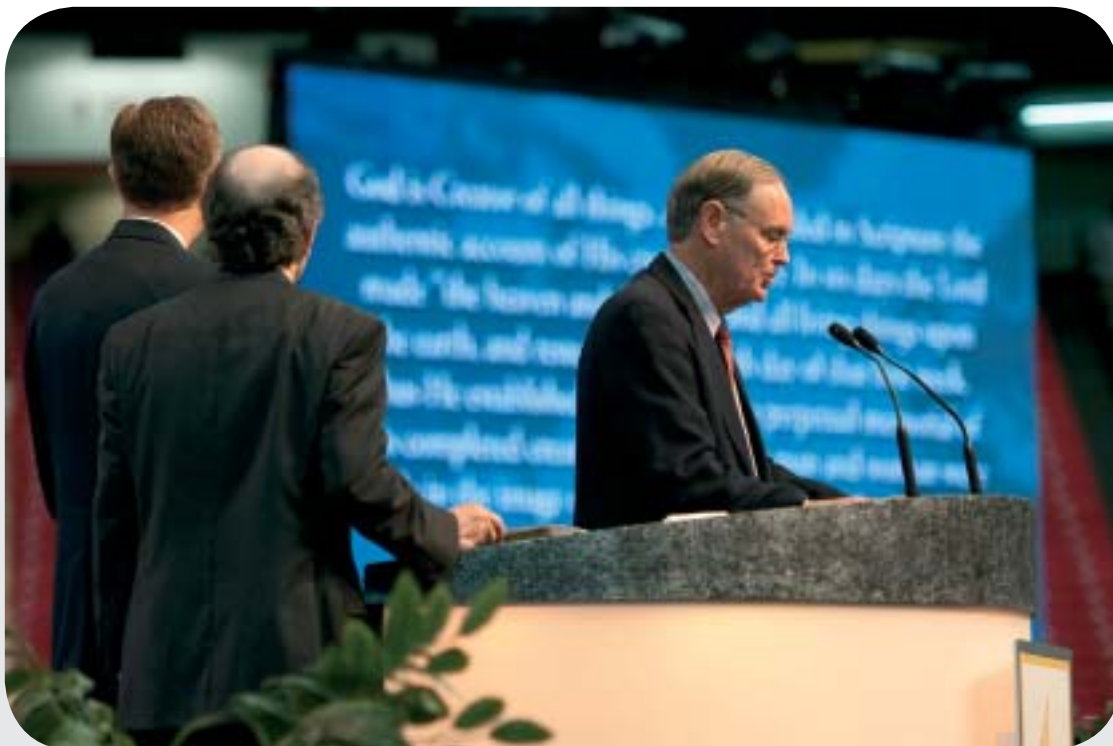
Az egyház 1942 óta szervez levelezés útján működő bibliaiskolákat. Jelenleg mintegy 140 országban léteznek ilyen iskoláink és kirendeltségeink. A bibliatanulmányok elérhetők az adott országok nyelvein és nyelvjárásain. Kurt Johnson több divízióban találkozót és beszélgetéseket szervezett a szombatiskola vezetőivel. Jelenleg azon dolgozunk, hogy létrehozzunk egy bibliaiskolát az interneten, amely szoros kapcsolatban van a levelező bibliaiskolákkal. A www.biblestudies.com oldalon bibliatanulmányok linkjei találhatóak 46 nyelven; ezek révén el lehet jutni a bibliaiskolákhoz az egész világon. Elindítottunk egy honlapot, amely a bibliaiskolákkal kapcsolatos információkat tartalmazza, hogy ezzel is megkönnyítsük a kapcsolatot a világon létező iskolák között; itt tájékozódni lehet az iskolák helyszínéről, címéről, arról, hogyan lehet hozzájutni a tanulmányokhoz, szabályzatról és egyebekről. Egy cikk jelentése szerint a legrégebbi levelező bibliaiskolában (Voice of Prophecy iskola a kaliforniai Simi Valley Adventista Médiaközpont keretén belül) a végzett tanulók száma elérte az egymilliót.

Az egyház divíziói számos értékes forrásanyagot készítettek a Szombatiskola és Személyes szolgálat osztályon belül. A Generálkonferencia Szombatiskola és személyes szolgálat osztálya összegyűjti ezeket az anyagokat és programokat. Isten kegyelméből az osztály hűségesen megőrizte az úttörők szemléletét, és továbbra is arra törekszik, hogy minél több embert felkészítsen Jézus Krisztus második eljövételére.

vízió Adventista Laikus Szolgálattevők Egyesületével a tagok kiképzésében és felkészítésében a DVD-lemezekkel történő evangelizálás céljára. Az utóbbi öt évben több mint 40 ezer személy részesült ebben a képzésben, és 13 divízióból mintegy 35 ezer tagnak biztosítottak DVD-lejátszót és lemezeket. Ők összesen 1,4 millió személlyel dolgoztak.

vallási nevelés, vezetőképzés, globális misszió és evangelizáló munka. Az intézet által a világon sok ezer tagot kiképeztek a gyülekezetek vezetésére, a személyes vagy nyilvános evangelizációra. A laikus képzés eredményeit bemutatják a laikusok nemzetközi fesztiválján, amikor is összegyűlnek, hogy megünnepeljenek az Istentől kapott áldásokat,

A teremtés

A BIBLIA SZEMLÉLETE A VILÁGRÓL

A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház – ellentétben a fejlődés-elmélettel – megerősíti a teremtés bibliai leírásán alapuló meggyőződését az élő szervezetek eredetére és az emberi fajnak egyéb létformákkal való kapcsolatára vonatkozóan. Az adventista egyház megkülönböztetett érdeklődéssel figyeli a természet értelmes tervezéséről folytatott, egyre fokozódó vitákat, valamint a nézetet alátámasztó érveléseket. Mivel a témát nem csekély nyilvános érdeklődés kíséri, az egyház felhasználja ezt a lehetőséget arra, hogy kifejezze a bibliai leírásba vetett meggyőződését.

A hetedik napot ünneplő adventisták hiszik, hogy Isten minden élet Teremtője, és hogy a Biblia hiteles

beszámolót nyújt az Ő alkotói tevékenységéről. Mitöbb, hisszük, hogy az 1Mózes 1-11 fejezeteiben megörökített bibliai események – beleértve az ember különleges formálását is – történelmi, és nem millió évekkel ezelőtti történetek. Meggyőződésünk, hogy a teremtés hete szó szerinti, 24 órás napokból állt, és hogy a vízözön globális méretű volt.

A teremtésben való hit az adventista szemléletmód szempontjából alapvető fontosságú, mert az eredet kérdésénél sokkal többről van szó. A Bibliában leírt isteni szándék és küldetés, az ember felelőssége a környezet használatával kapcsolatosan, a házasság intézménye, a szombat szent jelentősége, mind a teremtés tantételében nyernek értelmet.

A hetedik napot ünneplő adventisták elismerik, hogy a teremtés bibliai

leírása nem ad választ az eredettel kapcsolatos összes kérdésre. A mi felfogóképességünk korlátozott ezen titkokat illetően. Bízunk abban, hogy a Biblia és a természet folyamatos tanulmányozása elmélyíti az Isten hatalmáról alkotott fogalmainkat, megerősíti az Ő Szavába és a teremtésről szóló beszámolóba vetett hitünket.

(Ezt az állásfoglalást számos bibliai szöveg támasztja alá. Ezek közül lásd: Zsolt 19:1; Kol 1:16-17; 1Móz 1-11; Zsolt 139:14; 2Móz 20:8-11; Mk 2:27; Róm 8:20-21.)

A fenti nyilatkozatot a Generálkonferencia adminisztratív bizottsága hagyta jóvá és szavazta meg 2010. június 23-án, az atlantai ülészakon.

A Gyülekezeti Kézikönyv meghatározása a házasságról

ELIZABETH LECHLEITNER / ANN

AHetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház vezetői testülete 2010. július elsején, csütörtök reggel megszavazta a Gyülekezeti Kézikönyvben található házasság-fogalomra vonatkozó módosítást.

A javaslat szerint hozzárendelték a „férfi és nő közötti” pontosítást a korábbi változathoz, amely így szólt: „Az Isten által létrehozott házasság: monogám, heteroszexuális kapcsolat”. Ez volt az egyik javaslat a 95 közül, amelyet ezen a héten módosításra előterjesztettek a kézikönyvvel kapcsolatban.

A július 1-jén megszavazott meghatározás azonos volt a Gyülekezeti Kézikönyv felelős bizottságának módosító javaslatával, de jóváhagyása nem volt egyszerű és gyors. A másfél órás beszélgetés ideje alatt a delegátusoknak számtalan indítvánnyal, többszörös módosítással, sőt az egyik módosítás teljes átértékelésével kellett szembesülniük.

„Látjátok, bekerültünk a sűrű erdőbe, és most próbáljuk megtalálni az utat visszafelé”, mondta a világszéles egyház alelnöke Pardon Mwansa, amikor a résztvevőkön eluralkodott a zűrzavar és a feszültség.

Világos volt, hogy a küldöttek többsége egyetértett a kiegészítéssel, de egyesek szerint ez a kitétel elidegenítené a homoszexuálisokat az adventista egyháztól, és nem biztosítana megfelelő elméleti háttérrel a gyermekek védelmére a kényszerházassággal szemben.

Jeroen Tuinstra, a Transz-európai Divízió egyik képviselője, elsőként a következő szövegváltozatot javasolta: „A házasság monogám, szeretetre épülő kapcsolat két felnőtt között, mindkettőjük kölcsönös beleegyezésével.” Szerinte a jelenlegi szöveg alapján megengedett a kényszerházasság.

„Azt gondolom, hogy egyházunk nyitott, nem pedig zárt..., irgalmas,

nem pedig elítélő egyház”, tette hozzá Tuinstra, mondván, hogy a szöveg eltávolítaná a homoszexuálisokat és leszbikusokat az egyháztól.

Javaslatát a delegátusok nem fogadták el. Paotonu Reno, a Dél-csendes-óceáni Divízió egyik képviselője közölte, hogy sokkal inkább hatott rá egy ilyenfajta kijelentés a küldöttség egyik tagjától.

Időszűke miatt Mwansa és a többi moderátor a módosítás megbeszélésére 10 percet szánt, és egy percet engedélyeztek minden hozzászóláshoz. Az Észak-amerikai, Dél-afrikai-Indiai-óceáni, valamint a Közép- és Nyugat-afrikai Divízió küldöttei hevesen tiltakoztak a módosítás ellen.

„Irgalmasak lehetünk, ugyanakkor meg kell őriznünk az Isten által lefektetett szabályokat a jó és a rossz tekintetében”, mondta egy észak-amerikai küldött, hozzátéve, hogy testvére homoszexuális.

Passmore N. Mulambo, a Dél-afrikai-Indiai-óceáni Divízió delegátusa egyetértett ezzel: „Miközben szeretetet, figyelmet és elfogadást tanúsítunk, nem téveszthetjük szem elől teológiai irányvonalunkat” – jelentette ki.

Tinto Ngulube, Mulambo kollégája, ennél tovább ment és kérelmezte, hogy a kézikönyv „világos kijelentéssel ítélje el a homoszexualitást, ahogyan elítéli a paráznaságot.”

Switta Stevens, Közép-kelet-afrikából azt mondta, hogy „a bűn nevének nevezése” egy mód „Jézus kegyelme hirdetésére.”

Mialatt a küldöttség kifejezte, hogy nem ért egyet a homoszexuálisok házasságával, egyesek azt hangoztatták, hogy Tuinstra módosítási javaslatának egy fontos részét a testület nem vette figyelembe.

„Azt hiszem kifejejtettük azt a részt, amely védelmet jelentene a gyermekházasság ellen” mondta Birgit Philip-

sen, Afrika középkéleti részéből. „Ezt a részt nem kellene kihagynunk a beszélgetésből.”

Kisvártatva, Stephen Logan a Transz-európai Divíziótól, belefoglalta a módosításba Philipsen megjegyzését, a következő szövegváltozatot javasolva: „Az Isten által létrehozott házasság: kölcsönös beleegyezésen alapuló monogám, heteroszexuális kapcsolat egy felnőtt férfi és felnőtt nő között.”

Többen kifejezték, jóllehet, egyetértenek a kitétel szándékával, aggasztja őket, hogy a „felnőtt” fogalom meghatározása régióként változó, és féltik, hogy az egyház útmutatás helyett törvényhozást végez.

A módosítást ezzel együtt egyöntetűen elfogadták. Amikor a küldöttek szavazat által elfogadták a kézikönyv teljes, házasságra vonatkozó fejezetét, Karnik Doukmetzian, az egyház főtanácsadója tájékoztatta a küldötteket, hogy a módosítás megváltoztatásával az egyházat jogilag nehéz helyzetbe hozták, a teljes fejezet elfogadása már nem történhetett meg.

Az egyik küldött azt javasolta, hogy az egész fejezetet küldjék vissza a kézikönyvért felelős bizottsághoz, de Mwansa emlékeztette őket, hogy időhiány miatt az ülés ezen a héten befejeződik, így az egyház még öt évig a régi meghatározás mellett maradna. Ez a meghatározás csak a „monogám és heteroszexuális” szavakat használja a házasságra vonatkozóan.

A helyzet megoldásaként a küldöttek újra megszavazták a módosítást, amelyből így kimaradtak a „kölcsönös beleegyezésen alapuló” és „felnőtt” kifejezések. Így végül a kézikönyvért felelős bizottság által eredetileg javasolt szövegváltozatot fogadták el.

A küldöttség többsége felemelte a sárgaszínű szavazólapokat.

„Köszönöm, elfogadva. Nagyszerű!” – mondta Mwansa.

A szólásszabadság és a vallás becsmérése

A HETEDIK NAPOT ÜNNEPLŐ ADVENTISTA EGYHÁZ NYILATKOZATA A VALLÁS- ÉS SZÓLÁSSZABADSÁGRÓL, VALAMINT A VALLÁS BECSMÉRLÉSÉRŐL

Az emberi lény egyik megkülönböztető, Istentől kapott képességének számít az, hogy beszéd, jelképek és írott szavak által ki tudja fejezni az elvont fogalmakat is. Sehol nem jut ez jobban kifejezésre, mint a hit terén. Vallásos meggyőződéseink közlése lényeges ahhoz, hogy ki tudjuk kutatni az élet értelmét és célját, hogy megbeszéljük a tetteinket vezérlő értékeket, és másokkal is megoszszuk tapasztalatainkat amint egyre többet tudunk meg Istenről.

Az adventista egyház határozottan támogatja a szólásszabadságot általánosságban, és a vallási ügyekre vonatkozó szólási szabadságot kifejezetten. Habár ezeket a jogokat biztosítja az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 19. cikke, továbbra is erőfeszítések folynak nemzeti szinten és az ENSZ keretében azért, hogy a szólásszabadságot korlátozzák. Mindkét szinten különös figyelmet szentelnek azoknak a véleményeknek a visszaszorítására, amelyek sértőek a hallgató vallásos meggyőződéseire nézve. Az adventisták elismerik, hogy az összes, létező közlési formában elengedhetetlen a tapintat és a tisztelet. Ebből kifolyólag foglalkoztat minket is a vallásos árnyalatokat sértő kifejezések használata,

habár ennek ellenére is hisszük, hogy átengedni az államnak a vallásos témájú felszólalások ellenőrzésének jogát sokkal nagyobb veszélyt jelenthet a hitvallók önrendelkezésére, mint a becsmélő kifejezésmód. Éppen elég példa létezik manapság olyan államokra, amelyek a vallásos érzelmek védelmezésének leple alatt akarják elhallgattatni – erővel – az amúgy békés hangú véleménynyilvánítást.

Habár tiltakozunk a vallásos felszólalások korlátozása ellen, elismerjük, hogy léteznek kivételek is: bizonyos helyzetekben a véleménynyilvánítás jelentősen, érezhetően károsíthatja az igazság szerint kijáró testi biztonságot, a tulajdonjogot és egyéb, ehhez hasonló jogokat. Ezekben az igen ritka esetekben elismerjük, hogy az államnak közbe kell lépnie a lakosság védelmezése érdekében. Amikor szükség van ilyen megszorításokra, az Egyház azt várja el a kormányoktól, hogy szigorú rendelkezéseket hozzanak, de csak kifejezetten a szóban forgó, veszéllyel fenyegető beszédek ellen.

Az Egyház elismeri, hogy a hatóságok felelősségei közé tartozik egy olyan magatartás közvetítése, amely támogatja az alapvető emberi jogokat, beleértve a vallásszabadság összes kérdését is. Ez a felelősség különösen a kormányzókra

hárul, hiszen ők előnyösebb helyzetből bátoríthatják a nemzet és a kisebbségek jogai iránti tiszteletet.

A vallásos meggyőzések szabad kifejezésének jogát elismerve, elfogadjuk az ezzel járó felelősségeket is: az Egyháznak meg kell bizonyosodnia afelől, hogy a nyilvános felszólalásaink összhangban vannak a Biblia tanításai-val. Ezzel együtt jár a kötelesség is, hogy tisztelettudóak, de szerető szívűek is legyünk, különösen amikor más vallások kerülnek szóba, mivel a túlbuzgóság a kívülvalók egyoldalú szemléléséhez vezethet. Becsületesnek lenni nem csupán azt jelenti, hogy valóságként adunk elő valamit, hanem azt is, hogy az adatokat a helyes összefüggésben tüntetjük fel. Az adventistákat Krisztus szerelme kell hogy szorongassa mindenben amit tesznek vagy mondanak. Ha az Istentől kapott beszélőképességet szeretetbe foglalva használjuk, nem csak felebarátainkra fogunk áldást árasztani, hanem megdicsőítjük Istent is, Aki felruházott minket a gondolatok kifejezésének ajándékával.

Ezt a nyilatkozatot 2010. június 23-án hagyta jóvá és szavazta meg Atlantában a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház Generál Konferenciájának Közigazgatási Bizottsága.

Nyilatkozat a gyerekek nevelésére és védelmére vonatkozóan

A hetedik napot ünneplő adventisták számára a gyerekek különleges értéket jelentenek. A Biblia fényében a gyermekek Isten drága ajándékai, akiket Ő a szülőkre, a családra, a hitközösségre és a társadalomra bízott. A gyermekek rendkívüli módon képesek pozitívan befolyásolni az egyházat és a társadalmat. Ezért nagyon fontos odafigyelnünk gondozásukra, védelmükre és fejlődésükre.

A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház újból állást foglal és fokozza erőfeszítéseit a gyermekek, ifjak nevelésére és védelmezésére azokkal a számukra ismerős vagy ismeretlen személyekkel szemben, akik erőszakosan viselkednek velük, és szexuálisan bántalmazzák őket. Jézus példát mutatott arra a tiszteletre, gondoskodásra és védelemre, amelyben a gyerekeknek részesülniük kellene az értük felelőséget vállaló személyek részéről. Az egyik legerőteljesebb feddése azok felé irányult, akik ártanak a gyermekeknek. A kicsiknek körültekintő védelemre van szükségük, mivel természetükből adódóan megbíznak a náluknál idősebb és bölcsőbb felnőttekben, akitől függenek, ugyanakkor az életben akad-

nak olyanok is, akik visszaélnék ezzel a bizalommal.

Az üdvözítő fegyelmezés

A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház fontosnak tartja a szülőkre irányuló nevelést az egyház keretében, hogy azok kifejleszthessék az üdvözítő fegyelmezéshez szükséges képességeket. Sok gyermeket kemény büntetésben részesítenek a biblikus fegyelmezés módszerére hivatkozva. A rendre utasítás, amelyet szigorú, büntető, diktatórikus ellenőrzés jellemez, gyakran ellenséges érzületet és lázadást vált ki. Az effajta fegyelmezés mellé társul a gyermekek fizikai és pszichikai megsértésének emelkedett kockázata, valamint az ifjak körében az a fokozott veszély, hogy a maguk során kikényszerítő és erőszakos módon oldják meg nézeteltéréseiket másokkal. Ehelyett, a Bibliában található példák és számtalan tanulmány igazolja az enyhébb fegyelmezési módszerek eredményességét, amelyek lehetővé teszik a gyermekek számára, hogy ésszerűen és tapasztalati módon megértsék a személyes választás következményeit. Bizonyított tény, hogy az ilyen fajta mérsékelt intézkedések elősegítik a gyermekek helyes

döntéshozását az életben és szüleiktől örökölt értékek elfogadását éretté válásuk folyamatában.

Tegyük a gyülekezetet biztonságos helyé a gyerekek számára

Az egyház komoly felelősséget vállal abban, hogy keretein belül csökkentse a gyerekek elleni szexuális visszaélések és az erőszak kockázatát. Mindenekelőtt az egyház vezetőinek és a tagoknak kell egy szigorú erkölcsi mérce szerint élniük, ezáltal a kiskorúakkal való visszaélésnek – amelyet a felnőttek vágyaik kielégítésére követnek el – még a rossz látszatát is megelőzik. Más gyakorlati intézkedések, amellyel az egyházat alkalmas helyé teszik a gyermekek számára, a gyülekezet épületének és környékének biztonságára vonatkoznak; fontos a gyermekek nyomom követése és a gyülekezeti tevékenységeik helyének megfigyelése. Létfontosságú a felvilágosítás, hogy miben is áll a felnőtt és a gyermek közötti megfelelő és nem megfelelő kapcsolatteremtés, milyen jelek figyelmeztetnek a visszaélésre és erőszakra, és milyen lépéseket kell betartani, amikor helytelen magatartásról értesítenek vagy ilyennel szembesülünk.

rekeket és családokat egyensúlyuk megőrzésében, képessé teszi az áldozatokat és családjaikat a gyógyulásra. Az egyház elkötelezettsége a csend megtörésében a szexuális visszaélések és a gyerekekkel szembeni erőszak terén; erőfeszítései, hogy igazságot tegyen az áldozatok ügyében; hogy fel lép a gyerekek védelmében, az ellenük irányuló visszaélések és erőszak minden egyes esetében

A lelkesek és az egyház vezetői, akikre felnézünk, és akik sokak számára elérhetőek, fontos szerepet játszanak a megelőzésben, valamint abban, ahogyan az esetleges veszélyben levő gyerekek szükségleteihez viszonyulnak. Szükséges rendszeresen újragondolni ezeknek a személyeknek az erkölcsi és törvényes felelősségét a gyermekek elleni visszaélések polgári és szakhatóságoknál történő bejelentésére vonatkozóan. Szakemberek képzése és egyházi szervezet magasabb szintjein létrehozott protokollok segíthetnek végrehajtani a megfelelő intézkedéseket, amikor az egyházon belül visszaélés történik.

A gyerekekkel szemben elkövetett erőszak és nemi visszaélés összetettségét tekintve, a közbelépés és a tettesek kezelése meghaladja a gyülekezetek hatáskörét. Viszont egy beazonosított tettes jelenléte a gyülekezetben a leg-

magasabb fokú éberséget követeli meg. Miközben a tetteseket teljes mértékben felelősnek kell tekintenünk magatartásukért, szükségszerű felülvizgálni a nem megfelelő előéletű személyeket, hogy biztosítani tudjuk távolmaradásukat a gyülekezeti tevékenységekben. A gyermekek védelmére tett erőfeszítések során alternatív lehetőségeket kell teremteni, amelyek hozzájárulnak a tettesek lelki fejlődéséhez egy olyan keretben, ahol nincsenek jelen gyerekek.

Az érzelmi és lelki gyógyulás elősegítése

A megrázó események gyerekkori áldozatainak vagy szemtanúinak szükségük van olyan felnőttek gondoskodására, akik gyöngéden és megértéssel kezelik őket. A zaklatott időszakban kapott gyakorlati segítség, amely segíti a gyere-

ket – mindezek hozzájárulnak az érintettek érzelmi és lelki gyógyulásához. Az egyház a gyerekek nevelését és védelmét szent felelősségének tartja.

(E nyilatkozathoz alapot nyújtottak az alábbi bibliaversekben megfogalmazott alapelvek: 3Móz 18:6; 2Sám 13:1-11; 1Kir 17:17-23; Zsolt 9:9,12,16-18; 11:5-7; 22:24; 34:18; 127:3-5; 128:3-4; Péld 31:8-9; Ésa 1:16-17; Jer 22:3; Mt 18:1-6; 21:9,15-16; Mk 9:37; 10:13-16; Ef 6:4; Kol 3:21; 1Tim 5:8; Zsid 13:3)

E nyilatkozatot 2010. június 23-án hagyta jóvá és szavazta meg a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház Generál Konferenciájának adminisztratív bizottsága a Generálkonferencia atlantai ülészakán.

(fordította Tamási Károly)

Kik vettek részt az ülészakon?

EVAN KNOTT / ADVENTIST REVIEW

A Generálkonferencia ülésén résztvevő több ezer adventista mellett, vendégként több társadalmi szervezet is jelen volt, beleértve a politikai szervezeteket és vallásos csoportosulásokat is.

Pénteken, június 25-én, az esti program keretén belül, Atlanta polgármestere, Kasim Reed, *Isten hozott!*-at mondott a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyháznak. A januárban kinevezett polgármester megköszönte az egyház közérdekű tevékenységét.

„Értékelem a Hetedik Napot Ünneplő Adventista egyházat és tagjainak dinamizmusát, amelyet embertársaik nevelésére fordít.” Majd így folytatta:

„Elkötelezettségetek az igazi keresztény együttérzést példázza, követendő példa a másokért való szolgálatban, és jó lenne, ha más vallásos és laikus közösségek is követnék azt.”

Kasim Reed elmondta: személy szerint nagyra értékeli, hogy sok adventista meggyőződése szerint él. „Az adventisták mindenkinek bebizonyítják, hogy nem elég hinni a Biblia szavát, hanem annak idők feletti bölcsességét felhasználva, tenni is kell egy jobb és erkölcsösebb társadalom érdekében, amelyről tudjuk, hogy megvalósítható.”

Az utóbbi években az egyház kapcsolatot ápolt a Pan American Health Organization szervezettel (PAHO, Pán-amerikai Egészségügyi Szervezet); James Hill, a washingtoni székhelyen dolgozó külkapcsolatok igazgatója, szintén jelen volt az ülészakon. Hill, aki részt az egyház által Genfben megrendezett Nemzetközi Egészség- és Életstílus konferencián, azon fáradozik, hogy együttműködést hozzon létre a nyugati félteke legnagyobb egészségügyi szervezete, különböző vallási csoportok és más egészségügyi entitások között olyan betegségek leküzdésére, mint a tébécé, a kolera, valamint az AIDS terjedésének megfékezésére.

Az ülészakon részt vettek a kínai protestáns Three-Self Patriotic Movement egyházak képviselői is (TSPM). A TSPM, amely hivatalosan egyesült a Kínai Keresztény Tanáccsal, létrehozta azt a szervezetet, amelynek égisze alatt működik az összes protestáns felekezet a Kínai Népköztársaságban. Jan Paulsen elnök és az egyház központi székhelyének küldöttsége 2009-ben történelmi jelentőségű látogatást tett Kínában; ez alkalommal a TSPM képviselői fogadták őket.

Sok első generációs adventista a metodista, illetve a Wesley-féle mozga-

lomból származott, ami pedig az egyház szervezetét illeti, sok tekintetben hasonlít a metodista egyház szervezeti formájára. George Freeman, a Nemzetközi Metodista Tanács főtitkára volt az ülészak másik különleges meghívottja. Ez a tanács világszerte több mint 70 millió metodistát egyesít, akiket Freeman képviselt Atlantában.

Neville Callam a Nemzetközi Baptista Szövetség főtitkára 2007 óta. Több mint 200 féle baptista vallás (leszámítva az Egyesült Államok Déli Baptista Konvencióját) 47 millió tagjának üdvözlésével érkezett az ülészakra. Amellett, hogy számos közös alapvető hitelvvel rendelkezünk – mint amilyen a hívők papsága és a Sola Scriptura elv – a baptisták hozzánk hasonlóan már régóta fontosnak tartják a vallás elkülönülését az állami hatalomtól.

John Graz, a Generálkonferencia külkapcsolatokért és vallásszabadságért felelős igazgatója, elmondta, hogy fontos a meghívottak jelenléte az ülészakon. „A jelenlevő vezetők többsége már eddig is kapcsolatban állt velünk, de nem tudják, mit képviselünk. Ez most valódi lehetőség arra, hogy meglássák, mit jelent adventistának lenni.”

Graz úgy gondolja, hogy a más felekezetű vezetőkkel kifejlesztett kapcsolatok igen hasznosak. „Ezek az emberek államfőkkel és más vezetői szerepet betöltő személyekkel állnak kapcsolatban. Arról fognak beszélni, amit látnak, ahogyan fogadtuk őket, és hogy milyen benyomást keltettünk magunkról. Ez azt jelenti, hogy ha véleményt hallanak az adventistákról, ahhoz ők is hozzá tudnak szólni.”

Az egyház új elnöke azonnal hivatalba lépett

EDWIN MANUEL GARCIA / ANN

Barack Obama, az Amerikai Egyesült Államok elnöke, 77 napon át örülhetett a megválasztástól a beiktatásig tartó átmeneti időszaknak.

A Pacific Union College elnöke, Heather J. Knight, 81 nap alatt kellett felkészülnie új munkakörének betöltésére.

Pénteken viszont, az 59. Generálkonferencia atlantai ülése alkalmával, amikor Ted N. C. Wilson megválasztották a 16,3 millió tagot számláló Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház vezetőjének, kevesebb mint két óra állt rendelkezésére, hogy elhagyja régi munkahelyét és felkészüljön az újra.

Ennyi idő hihetetlenül rövidnek tűnik egy ilyen felelősségteljes megbízás számára, ugyanakkor ez bevett gyakorlat is minden egyes generálkonferenciái szesszió alkalmával, és az egyház hivatalosságai bíznak benne, hogy a folyamat működik.

De nem csak az elnökök mennek át ilyen gyors váltáson. Az egyház vezetői, akiket a tíz napig (június 23 – július 3) között tartó ülés alkalmával választottak meg, elkezdtek dolgozni új megbízatásukban, vagy folytatják tevékenységüket ugyanabban a feladatkörben, amely a delegátusok szavazása után azonnal életbe lép.

De az átmenet sehol sem olyan gyors, mint az elnökség esetében, hiszen a frissen választott elnök élete néhány perc alatt drasztikusan megváltozik.

Azonnal testőröket rendelnek mellé, akik gyorsan szállítják egyik helyről a másikra, néha titkos folyosókon, hogy elkerüljék a tömeget. Rögtön neki kell megterveznie a reggeli találkozót, amelyeknek azelőtt egy nappal csak egyszerű résztvevője volt. A kinevező bizottság élére kerül, ahol befolyást gyakorol az elkövetkező öt év vezetői-

nek megválasztásában, akikkel együtt fog dolgozni.

És amennyiben idő van rá, programszervezője igyekszik minél több találkozót összehozni a volt elnökkel, Jan

Paulsennel, hogy segítsen megkönnyíteni az átmenetet Wilsonnak az első munkahéten.

„Minden bámulatot gyorsasággal megy végbe! Szinte hihetetlen” – mondta Robert S. Folkenberg, hajdani elnök. „Ez igen nagy megterhelést jelent érzelmi és lelki szinten, igazi információ-özön – tette hozzá Folkenberg lelkész, aki 1990–1999 között vezette egyházunkat, és visszaemlékezett, hogyan iktatták be néhány perc alatt a carolinai terület elnökségi tiszteből a Generálkonferencia elnökségi tisztségébe.

Kihívások a jövőre nézve

Akik ismerik Wilsont, azt mondják, hogy múltjának és tapasztalatainak köszönhetően képes lesz szembenézni a kihívásokkal. Ő Neal Wilson, a világszéles egyház egykori elnökének fia, azonkívül hosszú ideig a Generálkonferencia alelnöke is volt.

„Nagyon jól ismeri azokat a kérdéseket, amelyekkel szembe kell néznie” – mondta Orville D. Parchment, aki 2003-tól Paulsen elnök asszisztense volt, a múlt héttől kezdve pedig Wilson elnök asszisztense.

A gyors váltás „túl hirtelennek tűnhet a külső szemlélőnek”, jegyezte meg Heather J. Knight, az észak-kaliforniai Pacific Union College elnöke – de a valóságban, ő nagyon, de nagyon jól

felkészült.” Majd hozzátette, hogy az új tisztségre való hosszabb felkészülésnek megvannak viszont a maga előnyei. Knight, az Andrews Egyetem volt hivatalnok, aki 2009. június 17-én elfogadta a Pacific Union College felkérését, de csak három múlva kezdett el ott dolgozni.

Az átmenet idején, elkészített egy 12,5 centi vastagságú tájékoztatót utódjának az Andrews-nál, Kaliforniába utazott, hogy találkozhasson új munkacapatával, és kijelölte magának a célkitűzéseket az új munkahelyén.

„A valóságban soha nincs elegendő idő, de amikor Isten hív, hogy tégy valamit, erőt is ad a feladat megvalósításához” – mondta Knight.

Reggeli találkozók

A Generálkonferencia új elnöke napkelte előtt ébred, személyes áhítatot tart, majd 6:45-kor részt vesz a vezetői bizottság gyűlésén, helyet foglal az asztalfőnél, mellette pedig ott vannak az alelnökök és hivatalnokok, akik segítenek leszögezni a napirendi pontokat a következő napra.

„Egy résztvevőből vagy megfigyelőből hirtelen tájékoztatott vezetővé válsz. Hihetetlen.” – mondta Folkenberg.

A reggeli gyűlés után Ted Wilson újból egy sor gyűlésen vesz részt, amelyek közül egyeseket a számára készített ideiglenes irodában folytat, amit a Georgia World Kongresszusi Központban állítottak fel, majdnem egy ugyanolyan, mint amiben Paulsen dolgozik az előcsarnok másik felében.

Nem szokatlan Wilson számára, hogy a Georgia-dómban lezajlott program után részt vegyen azokon a késő éjszakába nyúló találkozók, amely rendszerint esti 9 óra után érnek véget.

A szesszió befejezése után, ezen a hétvégén Wilson visszatér Silver Springbe (Maryland állam), és átköltözik az elnöki irodába, körülbelül 13 méterre jelenlegi irodájától.

Aztán kezd egyre zsúfoltabbá válni a programja. Gyors ütemben.

„Az új elnök elkezd megszervezni programját, és ez a program nagyon hamar, mondhatni, egy-két hónapon belül kiterjed 2-3 évre is. Nincsenek mézeshetek”, mondta Parchment.

A globális szegénység

AZ ADVENTISTA EGYHÁZ NYILATKOZATA A GLOBÁLIS SZEGÉNYSÉGGEL KAPCSOLATOSAN

A szegénység jelen van minden társadalomban, és elrabolja az emberektől leg-
elemibb jogaikat is. A sze-
génység éhezésre ítéli az embereket,
megfosztja őket az orvosi ellátástól,
tisztá víztől, neveléstől, a munka lehe-
tőségétől, és sok esetben a tehetetlen-
ség, reménytelenség és alsóbbrendűség
érzését váltja ki bennük. Naponta több
mint 24 000 gyerek hal meg a szegény-
ség okozta, de amúgy megelőzhető kö-
rülmények miatt.

A hetedik napot ünneplő adventis-
ták vallják, hogy a szegénység és az ez-
zel járó igazságtalanság csökkentésére
irányuló tevékenységek hozzátartoznak
a kereszténység társadalmi felelősségei-
hez. A Biblia világos jelentést ad arról,
hogy Isten különösen törődik a szegé-
nyekkel, és megadja a választ is, amelyet
Urunk elvár követőitől a nincstelenek
iránt. Minden emberi lény Isten képét
hordozza, és az Ő áldásainak letétemé-
nyese (Lk 6:20). A szegények szolgál-
latában mi Jézus példáját és tanítását
követjük (Mt 25:35-36). Mint lelki kö-
zösség, az adventista egyház síkra száll
a szegények igazságáért, és „felszólal
azok érdekében, akik nem tudnak han-
got adni saját érdekeiknek”(Péld 31:8
– NIV kiadás), és azok ellen, akik „meg-
fosztják a szegényeket jogaiktól”(Ésa
10:2 – NIV). Mi Istennel dolgozunk
együtt, Aki „igazságot szolgáltat a sze-
gényeknek”(Zsolt 140:12 – NIV).

A szegénység és éhezés csökkenté-
sére irányuló tevékenység több, mint
puszta együttérzés a szegényekkel. Ma-
gába foglalja azt is, hogy nyilvánosan
küzdünk olyan határozatokért, amelyek

igazságot és egyenlőséget biztosítanak,
és visszaadják a szegényeknek jogai-
kat, lehetőségeiket. Az együttérzés azt
is jelenti, hogy anyagilag támogatjuk
és ügyünké tesszük azokat a progra-
mokat, amelyek a szegénység és éhe-
zés gyökereire hatnak, céljuk pedig az,
hogy segítsenek az embereknek fenntar-
tható életet kezdeni. Ez az elkötele-
zettség az igazságosság mellett a sze-
retet tette (Mik 6:8), és, hitünk szerint,
egy felszólítás is az egyszerű, szerény
életre, amely bizonyosságul szolgáljon az
anyagiasság és kérkedés szelleme ellen.

A hetedik napot ünneplő adventis-
ták csatlakoznak a világgözösséghez
az ENSZ Milleniumi Fejlesztési Cél-
jainak támogatásában, amelyek 2015-ig
ötven százalékkal szeretnék csökkenteni
a szegénységet. Ennek eléréseért az
adventisták együttműködést vállalnak a

polgári társadalommal, a kormányokkal
és egyéb intézményekkel, helyi és glo-
bális szinten; így igyekeznek részt vál-
lalni Isten munkájában, a megtört világ
igazságának tartós helyreállításában.

Mi, Krisztus követői, ingathatatlan
reménységgel, a szegénységtől és igaz-
ságtalanságtól mentes új ég és új föld
ígéretével vállalkozunk erre a munkára.
Az Adventista Egyház tagjai elhívást
kaptak arra, hogy ennek a távlatnak –
Isten országának – megfelelően, hűse-
gesen éljenek, és harcoljanak már mos-
tantól a szegénység megszüntetéséért.

*Ezt a nyilatkozatot a Hetedik Napot
Ünneplő Adventista Egyház Generálkon-
ferenciájának Közigazgatási Bizottsága
elfogadta és megszavazta 2010. június
23-án, a Generálkonferencia atlantai ülés-
szakán.*

H Í R E K

Az adventista egyház hozzáállása a teremtéshez

Isten mindenek Teremtője. Teremtő munkájának hiteles történetét a Szentírás nyilatkoztatta ki. Hat nap alatt alkotta az Úr „a mennyet és a földet”, valamint minden földi élőlényt és az első hét hetedik napján megpihent.

Az adventista egyház kezdettől fogva azt tanította, hogy Isten hat, szó szerinti, egyenként 24 órás nap alatt végezte el teremtési munkáját. Korunkban sajnos szembesülnie kellett a társadalommal és egy olyan adakémiai közösséggel, amely cáfolni igyekszik ezt a tant. Emiatt a Generálkonferencia atlantai, 59. ülésén, június 30-án megszavazták azt a javaslatot, miszerint újból erősítsék meg e hitelt az adventista egyházban.

„Úgy gondolom, hogy a Biblia Isten tekintélyes Szava”, mondta Ted N. Wilson, a világszéles Adventista Egyház elnöke. „Isten hozzánk intézett beszéde, ezért úgy kell azt elfogadnunk, ahogy írva van”.

Wilson elmondta, hogy a Teremtés könyvének első tizenegy fejezete „nem allegorikus”, hanem a teremtésnek és az azt követő eseményeknek „valós, hiteles és szó szerinti bemutatása”, amely egy globális méretű özönvízről is tudósít.

„Válságos időszakban élünk”, tette hozzá, „amikor „a gonosz alá akarja ásni az igazságot”. Mialatt „hitelveink és tanaink Krisztusra és kegyelmére összpontosítanak”, a hetedik nap szombatja – amelyet a teremtés támogat – „az egyedüli jel, amelyet a vég idején Isten népe elpecsételését fogja biztosítani”.

A 2004-ben megerősített teremtés-tan, illetve az ezzel kapcsolatos bibliai hitelv áttekintése „teljes támogatásmat élvez. Fel kell magasztalnunk Isten Igéjét és a Teremtő Istent magát”, jelentette ki Wilson.

Wilson kommentárjai után a határozati javaslatot Gerry D. alelnök mutatta be, majd következett a megbeszélés:

„**A. rész:** a Generálkonferencia 59. ülése jóváhagyja az évi Tanács 2004-es nyilatkozatát a teremtés megerősítésére nézve. **B. rész:** a Generálkonferencia vezetősége kéri, hogy a „Válasz a teremtés megerősítésére” című nyilatkozatot ékeljék be a 6. számú alapvető hitelvbe, úgy ahogyan a 2005-ös Generálkonferencia ülésén leszögezték az alapvető tantételekre vonatkozó módosítás menetét.

A Southern Adventista Egyetem igazgatója, Gordon Bietz javasolta a határozat két részre osztását. Egyes résztvevők véleménye szerint tette ezt, hogy rávilágítson az ajánlat érzékeny oldalaira. A javaslatot megszavazták, s elválasztották a 2004-es nyilatkozatot a 6. hitelv újraátvizsgálásától; ez utóbbit belefoglalják a 2004-es nyilatkozat szövegébe. Az ajánlat két különálló részét többségi szavazattal elfogadták. Edward Zinke, az Észak-amerikai Divízió delegátusa kijelentette: „Ha elvetjük a teremtést, nincs értelme egyházunknak.”

Egy másik észak-amerikai delegátus, Donna Richards, támogatta az egyház történelmi álláspontját a teremtéssel kapcsolatban, tévesnek nyilvánítva minden más álláspontot. A Generálkonferencia alelnöke, Ella Simmons, a La Sierra Egyetem volt dékánja, aki nemrég részt vett egy olyan vitában, amelynek témája a teista fejlődés volt, kijelentette, hogy az akadémiai rugalmasság, bár igen fontos, „Isten Igéjének feladása nélkül kell hogy létezzen... „Mindamелlett, hogy fontos az adventista iskolák, kollégiumok és egyetemek felelősségéről beszélni, először nekünk kell tisztánlátást nyújtanunk azzal kapcsolatban, amit tanulnak.”

Bill Knott, az *Adventist Review* és az *Adventist World* folyóiratok főszerkesztője és egyben végrehajtó kiadója arra készítette a delegátusokat, hogy fogadják el az ajánlat mindkét részét. „Ha az A. rész helyességét támogatjuk, akkor a

B. rész szövegét is támogatni kell. Ha tisztánlátást akarunk, húzzuk meg a vonalat, és megkapjuk azt, amit ez a mozgalom mindig is képviselt.”

Mindkét javaslatot szavazati többséggel elfogadták. A további megvizsgálásra és a 6-os számú hitelv lehetséges áttekintésére a következő öt évben sor kerül. Az eredményt a következő ülésen fogják közzé tenni.

(Fordította Barabás Adorján)

Közreműködés a Kínai Protestáns Szervezettel

Az adventista egyház elnöke, Ted N. Wilson szeretne jó kapcsolatot ápolni a Kínában hivatalosan elismert Protestáns Szervezettel. „Habár az adventista egyháznak megkülönböztető tantételei vannak, mégis nyitottak vagyunk az olyan keresztényekkel való együttműködésre, akik Krisztust magasztalják fel”, jelentette ki az elnök a július 6-i találkozó után, amelyen részt vettek a China Christian Council képviselői is.

Ez a szervezet (a ChChC) vallásos intézmény, amely felülvizsgálja a Kínában levő keresztény egyházak tevékenységét.

Habár az adventista egyház már a 90-es évek elején kapcsolatot épített ki e szervezettel, képviselői most jelentek meg először a GK ülésén.

Látogatásuk segítette a kínai szervezetnek abban, hogy az adventista egyházban felismerjék az egyik legfőbb protestáns egyházat, jelentette ki Eugene Hsu, kínai származású képviselő.

„Habár Kína nem ismeri el határain belül a felekezeti struktúrát, az a tény, hogy megengedte egy küldöttségnek a GK ülésén való részvételt, azt mutatja, hogy tudatában van az adventista egyház globális jellegének”.

A látogatók érdeklődtek, hogyan viszonyulnak az adventisták a többi felekezethez és ha az adventista oktatási intézmények felvesznek-e nem adventista diákokat is. A kínai protes-

táns szervezet alelnöke, Shen Xuebin kifejezte meghatottságát, amit az adventista egyháznak az egészséges életstílus iránti elkötelezettsége váltott ki benne, sőt arra gondolt, hogy ő maga is kipróbálhatná egy évig a vegetáriánus étrendet.

Több fiatal az adventista egyház vezetőségébe!

A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyházban az elsőbbségek között kell hogy legyen több fiatal bevonása a vezetőségbe – mondták a megkérdezett küldöttek az 59. generálkonferenciái ülészek kezdetén, június 23-án, délután.

„Most van az idő arra, hogy a fiatalokat bevonják a vezetőségbe” – jelentette ki egy afrikai küldött, Michael R. Bankhead. „Nagyon sok jó képességű fiatal van, aki jó ötletekkel rendelkezik, és képes lenne a vezetésre” – mondta Daniel Dial küldött, a Fülöp-szigeteki Mountain View Kollégium elnöke.

Az atlantai ülés kezdetén 2 233 regisztrált delegátusból csupán 43 volt 30 év alatti, ez a tény pedig némelyekben aggodalmat váltott ki. Július 2-án, pénteken javasolta lett, hogy 300 személy alkossa a GK végrehajtó bizottságát, az aggodalmaskodó küldötteket pedig emlékeztették arra, hogy az uniók és az egyházterületek választják meg küldötteiket a GK-ra (tehát „ki mint vet, úgy arat...”).

A felmerülő kérdés azonban nem maradt észrevétlen. Jan Paulsen, egyházunk volt elnöke, aki tizenegy éven keresztül különös módon pártolta az ifjúságot és biztatta az egyházi tevékenységekben való részvételre, felszó-

lásában kijelentette: „Öt évvel ezelőtt nem jutott senkinek sem eszébe ez a téma. Hiszem azt, hogy a Szentlélek az, aki most is vezet minket, és szívem örvendezik”.

A július 2-i megbeszélésen a küldöttek megszavazták, hogy több fiatal kerüljön be a végrehajtó bizottságba, „15-20 laikus is, köztük fiatal felnőttek”.

Egy delegátus nem találta helyesnek a döntést, és azt javasolta, hogy a kevésbé tapasztalt tag ne vegye el a helyet egy sokkal tapasztaltabb idős képviselőtől.

Gáborok szombatja a Bucsin-tetőn

Július 31-én a Bucsin tetőn festői környezetben, a természet templomában tartotta harmadik találkozóját az erdélyi adventista cigányközösség. A körülbelül háromszázat számláló, legkevésbé tizenöt helyről összegyűlt tarka sereg kellemes, áldásos szombatnak örvendhetett, mivel az időjárás is kedvező volt. A találkozó mottója Ésa 55:6 verse volt: Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok őt segítségül amíg közel van.” A rögtönzött gyülekezet emlékeztünkbe idézte azt a bibliai képet, amikor Jézus a domboldalon az Őt körülvevő sokaságnak prédikált. A kezdeményezésért valamint a szervezés minden részletéért a gábor testvéreink feleltek. A program reggel 10-től este 19:30-ig tartott egy órás ebédszünettel.

Az előadások és az imák három nyelven hangzottak el: cigány, román és magyar nyelven. Más felekezetű román is jelen voltak a baptista, pünkösdista és ortodox közösségekből. A meghívó házigazda a korondi Gábor Gabi test-

vér, koordinátor pedig Gábor Demeter, Mezőcsávásról és G. Tócsi testvér volt Karácsonyfalváról. A marosújvári Gabi testvér egész nap kitartóan fordított. A szombatiskola csoportokban folyt. Az adományokat ezúttal teljesen a moldvai árvízkárosultak javára szánták.

Igét hirdetett a meghívottak közül Ciprian Ioan, a reggeli imaórán, Barabás B. Sándor lelkipásztor a délelőtti, majd Vajda Csaba lelkipásztor a délutáni istentiszteleten. Az imaóra a hálaadás gondolatát mélyítette el, a dél előtti ige a kölcsönös keresést (Isten az embert, ember az Istent); a délutáni a cigány testvérek istenadta éles észére apellált, amit az Isten szolgálatában kellene még jobban gyümölcsöztetni.

Nagyon sok szép férfi, női- és gyerekkórus, költemény hangzott el. Ezen kívül legkevésbé tizenöt rövidebb, önkéntes elmélkedést is meghallgattunk, köztük két, más felekezetű testvér is felszólalt. Nagyon sok képesség felszínre került. Nagyon volt a közös öröm és a megelégedés. Célkitűzésként és összegezőként, a cigány testvérek előjárói kihangsúlyozták a „cigánymisszió fontosságát az egész világon, a komolyabb odaszentelődést a valódi keresztény életre, valamint a cigányok hagyományainak háttérbe szorítását, teljes kimaradását a keresztény életből”, amit a közösség hatalmas tapsal fogadott. Egész napra jellemző volt az emelkedett lelki, isteni jelenlét és a maximális fegyelem. Mindenki örömmel és Isten áldásával tért haza.

(Barabás Sándor lelkipásztor, Dél-Erdélyi Egyházterület)

TÁJÉKOZTATÓ

Felvételi a kolozsvári adventista líceumban

A kolozsvári „Maranatha” Adventista Teológiai Líceum újabb felvételi vizsgát hirdet a fennmaradt 23 hely szeptemberi elfoglalására.

Kérjük a lelkészeket és a presbitereket, ismertessék meg gyülekezeteinkkel ezt a lehetőséget valamint a következő részleteket:

Akik telefonon vagy faxon iratkoznak fel, legyenek jelen 10:00 órakor, és hozzák magukkal az eredeti okmányokat és egy dossziét.

Kapcsolatfelvétel

Telefonosan: 0264-456894, 0740-115738

Beiratkozás: szeptember 1-je

(lehet telefonon vagy faxon is)

Felmérő bibliaismeretből: szeptember 2-a, 11:00 órakor

A keresztséggel kinyilvánított újjászületés a maradék egyház létjogosultságának egyik alappillére. Ez év június 13-án, Isten kegyelméből keresztség általi szabadtéri szövetségkötésnek voltunk tanúi a borzási (Szilágy megye) kerületben. Az ün-

nepélyes szertartást, 13 fiatal fiúnak és lánynak a bemerítését Ilyés János és Orbán János testvérek végezték.

Különleges áldásnak tartottuk, hogy az esemény hete napos és igen meleg volt, annak ellenére, hogy előtte is, utána is többnyire hűvös,

csapadékos volt az idő. Ily módon a nap felmelegítette a Barkó vizét, és a szövetségkötés ünnepe szép tapasztalattá vált.

(Pálffy Miklós)

Hova írunk?

Levél az Olvasóknak

Két barát bandukolt a sivatagban. Egy vita hevében összeveszttek, és az egyik megpofozta a másikat, aki megsértődött, és anélkül, hogy szólt volna bármit is, belekörtölte a homokba: „Ma a legjobb barátom lekevert nekem egyet!”

Aztán tovább ballagtak, s egy oázishoz értek. Elhatározták, hogy megfürödnek. Az a barát, aki a pofont kapta, túl mélyre merészkedett, és fuldokolni kezdett, de a másik kimentette. Magához térve, a pórul járt személy kőbe véste: „Ma a legjobb barátom megmentette az életemet!”

Az első, aki korábban megpofozta, majd megmentette a társát, megkérdezte: – Amikor megütöttelek, homokba írtad. Most meg kőbe vésted. Miért?

A másik azt válaszolta: – Amikor valaki megbánt, azt csak homokba szabad írunk, hogy a megbocsátás szele eltörölje a szavakat. De ha valaki jót tesz velünk, véssük kőbe, hogy senki se törölhesse el.

Ne feledd: Egy különleges emberrel találkozni, akit tisztelsz, egy pillanat műve. Ahhoz, hogy megszeresd, elég egy nap, de ha el akarod felejteni, lehet, hogy kevés egy élet.

Tanuld meg sérelmeidet homokba írni, a kapott segítséget és áldásokat pedig kőbe vésní!

Kovács Judit

Az ASI Románia XXII. találkozója

2010. október 1-2, Craiova

Részletes információkat a honlapunkon olvashattok:
www.asiromania.ro

Feliratkozást és egyéb információkat kérhettek telefonon: 0265 – 320 548 vagy e-mailben: office@asiromania.ro

